

NN 41/2018 (4.5.2018.), **Zakon o prijevozu u cestovnom prometu**

HRVATSKI SABOR

784

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Proglašavam Zakon o prijevozu u cestovnom prometu, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 27. travnja 2018.

Klasa: 011-01/18-01/47

Urbroj: 71-06-01/1-18-2

Zagreb, 3. svibnja 2018.

Predsjednica
Republike Hrvatske
Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

ZAKON

O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

I. OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti javnog prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu, agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu, djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga na autobusnim i teretnim kolodvorima, prijevoz za vlastite potrebe, kao i nadležnosti tijela zaduženih za provođenje i nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

(2) Djelatnosti javnog prijevoza putnika i tereta i prijevoza za vlastite potrebe u međunarodnom cestovnom prometu obavljaju se u skladu s propisima Europske unije i ovim Zakonom te drugim propisima kojima je uređeno ovo područje, kao i u skladu s međunarodnim ugovorima koje je sklopila Republika Hrvatska.

(3) Ovaj se Zakon ne primjenjuje na javni prijevoz tereta i prijevoz tereta za vlastite potrebe vozilima čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3500 kg, na prijevoz za osobne potrebe te na prijevoz putnika za vlastite potrebe vozilima kategorije M1 koja imaju najviše četiri + jedno putničko mjesto.

Usklađenost s pravnim aktima Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim Zakonom osigurava se provedba sljedećih akata Europske unije:

1. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (SL L 300, 14. 11. 2009.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1071/2009), kako je posljednji put dopunjena Uredbom Komisije (EU) 2016/403 od 18. ožujka 2016. o dopuni Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i

Vijeća u pogledu klasifikacije teških povreda pravila Unije koje mogu dovesti do gubitka dobrog ugleda cestovnog prijevoznika te o izmjeni Priloga III. Direktivi 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 74, 19. 3. 2016.) (u daljnjem tekstu: Uredba Komisije (EU) 2016/403)

2. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL L 300, 14. 11. 2009.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1072/2009)

3. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 (SL L 300, 14. 11. 2009.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1073/2009)

4. Uredbe Komisije (EU) br. 361/2014 od 9. travnja 2014. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu dokumenata za međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima i o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 2121/98 (SL L 107, 10. 4. 2014.) (u daljnjem tekstu: Uredba Komisije (EU) br. 361/2014)

5. Uredbe Komisije (EU) br. 1213/2010 od 16. prosinca 2010. o uspostavljanju zajedničkih pravila o međusobnom povezivanju nacionalnih elektroničkih registara cestovnih prijevoznika (SL L 335, 18. 12. 2010.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 1213/2010)

6. Odluke Komisije od 17. prosinca 2009. o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar poduzeća za cestovni prijevoz (SL L 339, 22. 12. 2009.)

7. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 (SL L 315, 3. 12. 2007.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1370/2007), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2016/2338 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1370/2007 u pogledu otvaranja tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika (SL L 354, 23. 12. 2016.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2016/2338) i

8. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3916/90 od 21. prosinca 1990. o mjerama koje treba poduzeti u slučaju krize na tržištu cestovnog prijevoza robe (SL L 375, 31. 12. 1990.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EEZ) br. 3916/90).

(2) Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:

1. Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika, o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktive Vijeća 91/439/EEZ te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 76/914/EEZ (SL L 226, 10. 9. 2003.) i

2. Direktiva 2006/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta (kodificirana verzija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 33, 4. 2. 2006.).

Nadležnost za provedbu pravnih akata Europske unije

Članak 3.

Nadležno tijelo za provedbu pravnih akata Europske unije iz članka 2. ovoga Zakona je ministarstvo nadležno za promet (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

Opći pojmovi

Članak 4.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *autotaksi prijevoz* je djelatnost javnog prijevoza putnika koja se obavlja osobnim automobilom kategorije M1, ako se jedan putnik ili povezana skupina putnika ukrcava na jednom ili na više mjesta, a iskrcava na samo jednom drugom mjestu, a takav prijevoz se obavlja temeljem jedne narudžbe i uz jedno plaćanje ukupne naknade za obavljeni prijevoz određene taksimetrom ili elektroničkom aplikacijom iz koje su putniku unaprijed vidljivi maksimalna cijena i planirana ruta putovanja prema unaprijed poznatim uvjetima, pri čemu je narudžba prijevoza realizirana pozivom, elektroničkom aplikacijom ili neposredno kod vozača i koja nema obilježja drugih oblika prijevoza putnika

2. *autobusni kolodvor* je objekt za prihvat i otpremanje autobusa i putnika u javnom cestovnom prijevozu, koji

mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom i na temelju Zakona donesenim pravilnikom

3. *autobusno stajalište* je posebno izgrađena i/ili označena prometna površina određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava sigurni ulazak, odnosno izlazak putnika u/iz vozila

4. *centar za osposobljavanje vozača* je ustanova koja na temelju rješenja Ministarstva, uz ispunjenje uvjeta propisanih ovim Zakonom i na temelju Zakona donesenih podzakonskih propisa, provodi programe stjecanja početne kvalifikacije i periodične izobrazbe za vozače koji obavljaju cestovni prijevoz tereta ili putnika sukladno ovom Zakonu

5. *daljinar* je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta, koji se izrađuje kao javno dostupna elektronička aplikacija od strane Ministarstva ili nositelja javne ovlasti za izradu daljinara koju dodjeljuje Ministarstvo te koji služi kao obvezna podloga za izradu autobusnih voznih redova

6. *direktna linija* je linija na kojoj se obavlja prijevoz putnika između početnog i završnog autobusnog kolodvora utvrđenih u voznom redu, bez usputnog ulaska i izlaska (izmjene) putnika

7. *domaći prijevoznik* je fizička osoba – obrtnik ili pravna osoba s prebivalištem/sjedištem u Republici Hrvatskoj koja ima licenciju za obavljanje unutarnjeg prijevoza ili licenciju Zajednice ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe u skladu s ovim Zakonom

8. *dozvola za prijevoz* je akt određen ovim Zakonom, međunarodnim ugovorom ili propisom Europske unije, na temelju kojeg se obavlja prijevoz

9. *dozvola Zajednice* za linijski prijevoz putnika je dozvola koja prijevozniku omogućava obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika na teritoriju država članica Europske unije, sukladno Uredbi (EZ) br. 1073/2009

10. *dozvola Europske konferencije ministara prometa – CEMT* je multilateralna dozvola za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza tereta na području država članica Međunarodnog transportnog foruma (ITF), a koji se obavlja vozilima registriranim u jednoj od država članica ITF-a

11. *države članice* su države članice Europske unije

12. *ekspresna linija* je linija na kojoj se obavlja prijevoz putnika između početnog i završnog autobusnog kolodvora, sa zaustavljanjem na važnijim usputnim autobusnim kolodvorima po itineraru linije

13. *ispitni centar* je ustanova koja provodi provjeru znanja za stjecanje početne kvalifikacije vozača i koja ispunjava uvjete određene ovim Zakonom i pravilnikom donesenim na temelju ovoga Zakona

14. *itinerar* je akt kojim se označava smjer kretanja vozila na liniji

15. *izdavatelj licencije* je tijelo koje je prema odredbama ovoga Zakona nadležno za izdavanje licencija u cestovnom prijevozu

16. *iznajmljivanje vozila s vozačem* je djelatnost posebnog oblika prijevoza putnika u cestovnom prometu, u kojoj se temeljem pisanog ugovora najmodavac (prijeznik) obvezuje najmoprimcu (turistička ili putnička agencija, hotel, agent u cestovnom prijevozu) staviti na raspolaganje osobni automobil kategorije M1 visoke klase koji osim sjedala za vozača ima najviše četiri mjesta za putnike (vozilo najmanje E segmenta) s vozačem, kako bi se obavila prijevozna usluga posebne namjene (limuzinski prijevoz, prijevoz VIP osoba, prijevoz manjeg broja osoba u turističke svrhe, hitan prijevoz osoba, i sl.), a gdje vozači i vozila moraju zadovoljiti posebne uvjete propisane pravilnikom donesenim na temelju ovoga Zakona, koji nema obilježja autotaksi prijevoza, a pri čemu usluga mora biti obračunana na temelju vremenske jedinice (sat ili dan), a naplata se vrši bezgotovinskim plaćanjem

17. *izvanredni prijevoz* je prijevoz vozilima koja sama ili zajedno s teretom premašuju propisane i dopuštene dimenzije ili ukupnu masu, odnosno propisana i dopuštena osovinska opterećenja

18. *javni prijevoz* je cestovni prijevoz putnika ili tereta koji je pod istim uvjetima dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga i koji se obavlja u komercijalne svrhe, radi ostvarenja dobiti od strane prijevoznika

19. *javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu* je javni prijevoz putnika koji se obavlja vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno ili osam + jedno putničko mjesto, ako je u takva vozila ugrađen tahograf koji se mora koristiti sukladno Uredbi (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o tahografima u cestovnom prometu, stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet (SL L 60, 28. 2. 2014.) te kategorije M2 ili M3 na određenim linijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i Općim uvjetima prijevoza i koji se smatra javnom gospodarskom uslugom kao

javnim dobrom čije izvršavanje u javnom interesu osigurava Republika Hrvatska, a kako bi se zadovoljile javne potrebe za prijevozom

20. *jedinstvena vozna karta* je vozna karta koja putniku omogućava korištenje javnog linijskog prijevoza putnika u različitim granama prometa na području Republike Hrvatske, koji obavljaju različiti prijevoznici s različitim prijevoznim sredstvima, u okviru tarifne unije ili drugih oblika integriranog prijevoza putnika

21. *kabotaža* je obavljanje unutarnjeg prijevoza tereta ili putnika na području Republike Hrvatske, ako takav prijevoz obavlja prijevoznik Europske unije ili strani prijevoznik, tako da su i mjesto utovara/ukrcaja i mjesto istovara/iskrcaja u tom prijevozu na području Republike Hrvatske, te isti takav prijevoz ako ga domaći prijevoznik obavlja na području druge države

22. *komunalni linijski prijevoz putnika* je javni cestovni prijevoz putnika na komunalnim linijama unutar područja isključivo jedne jedinice lokalne samouprave, koji se uređuje sukladno ovom Zakonu, propisima o komunalnom gospodarstvu i sukladno Uredbi (EZ) br. 1370/2007 i koji nema obilježja drugih oblika prijevoza

23. *licencija* je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti javnog prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu, pružanje kolodvorskih usluga na autobusnim i teretnim kolodvorima i obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu

24. *licencija Zajednice* je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti javnog prijevoza putnika ili tereta, u skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 ili člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1073/2009

25. *linija* je relacija (kod direktnog prijevoza) ili skup relacija (kod ekspresnog i putničkog prijevoza) obavljanja prijevoza putnika u cestovnom prometu od početnog do završnog autobusnog kolodvora, putničkog terminala, odnosno autobusnog stajališta, na kojoj se prevoze putnici po registriranom i objavljenom voznom redu s jednim ili više polazaka

26. *mikroprijevoz* je oblik javnog prijevoza putnika osobnim automobilom klase M1 ili autobusom klase M2, koji se obavlja na područjima na kojima nema organiziranog javnog prijevoza putnika odnosno na područjima koja karakterizira niska razina prijevozne potražnje, a obavlja se u skladu s ovim Zakonom i nema obilježja drugih oblika prijevoza

27. *ministar* je ministar nadležan za poslove prometa

28. *međuzupanijski linijski prijevoz* je javni cestovni prijevoz putnika između autobusnih kolodvora ili autobusnih stajališta u dvije ili više županija, a može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz putnika u skladu s izdanom dozvolom, koja se izdaje nakon provedenog postupka usklađivanja voznih redova

29. *međunarodni linijski prijevoz* je javni cestovni prijevoz putnika između Republike Hrvatske i drugih država, a koji se obavlja u skladu s izdanom dozvolom

30. *Nacionalni registar cestovnih prijevoznika* je jedinstvena nacionalna evidencija svih podataka o prijevoznicima i svih drugih podataka vezanih za obavljanje djelatnosti u cestovnom prometu iz ovoga Zakona, koju u elektroničkom obliku vodi Ministarstvo, sukladno Uredbi (EZ) br. 1071/2009, Uredbi (EU) 1213/2010 i Odluci Komisije iz članka 2. stavka 1. podstavka 6. ovoga Zakona te sukladno drugim odredbama ovoga Zakona

31. *opći uvjeti prijevoza* su akt koji donosi prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika iz ovoga Zakona, a kojim se utvrđuju uvjeti pod kojima se obavlja prijevoz (cjenik, pravila ponašanja putnika tijekom prijevoza, pravila prijevoza životinja, pravila prijevoza prtljage, pravila ponašanja posade vozila prema putnicima i uvjeti prijevoza te prava tijekom prijevoza osoba s invaliditetom i osoba smanjene pokretljivosti), a koji se mora učiniti javno dostupnim najmanje na mrežnim (web) stranicama prijevoznika ili na drugi odgovarajući način

32. *opći uvjeti obavljanja kolodvorske djelatnosti* su akt koji donosi autobusni ili teretni kolodvor, a kojim pružatelj kolodvorskih usluga utvrđuje uvjete pod kojima će obavljati tu djelatnost te koji se mora učiniti javno dostupnim najmanje na mrežnim (web) stranicama pružatelja kolodvorskih usluga ili na drugi odgovarajući način

33. *podvozarstvo* je način obavljanja javnog linijskog prijevoza putnika u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu u kojem prijevoznik koji ima pravo obavljanja prijevoza na određenoj liniji povjerava obavljanje tog prijevoza drugom prijevozniku koji prijevoz obavlja u ime i za račun prijevoznika koji ima pravo obavljanja prijevoza na toj liniji

34. *putnik* je osoba koju prijevoznik prevozi uz naknadu javnim prijevozom ili bez naknade prijevozom za vlastite ili osobne potrebe, s vozilom kojim se obavlja neki od oblika prijevoza putnika definiranih ovim Zakonom

35. *putnička linija* je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta, s obveznim zaustavljanjem na svim usputnim autobusnim kolodvorima odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu, osim ako na usputnim autobusnim stajalištima nema potrebe za ulaskom i/ili izlaskom putnika u/iz vozila

36. *posebni linijski prijevoz* je prijevoz određene skupine putnika (učenika od i do škole, djece s teškoćama u razvoju, osoba s invaliditetom te osoba smanjene pokretljivosti, putnika kojima je potrebna medicinska njega, radnika između mjesta prebivališta i mjesta rada, zaposlenika državnih, područnih (regionalnih) i lokalnih institucija), a koji se obavlja vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno ili osam + jedno putničko mjesto na temelju pisanog ugovora između prijevoznika i naručitelja prijevoza, pri čemu naručitelj u cijelosti plaća prijevoz, a naručitelj može biti isključivo pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik

37. *povremeni prijevoz* je prijevoz unaprijed definirane skupine putnika koji se obavlja vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno ili osam + jedno putničko mjesto ili autobusima kategorije M2 ili M3 pod uvjetima koji su određeni pisanim ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza koji je sklopljen prije početka obavljanja prijevoza; u kojem nema ponovljenih elemenata javnog linijskog ili posebnog linijskog prijevoza putnika ili autotaksi prijevoza putnika, u kojem naručitelj prijevoza može biti pravna osoba, fizička osoba – obrtnik, fizička osoba, udruga, sportski klub ili druga institucija ustrojena prema posebnim propisima te u kojem je, na osnovi ispostavljenog računa, naručitelj ujedno i platitelj cjelokupne naknade za prijevoz

38. *prijava prijevoza za vlastite potrebe* je isprava koju izdaje ured državne uprave u županiji ili upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za promet, kojom se prijevozniku dozvoljava obavljanje prijevoza za vlastite potrebe u cestovnom prometu

39. *prijevoz u cestovnom prometu* je svaki prijevoz putnika ili tereta, uključujući i vožnju praznog ili nenatovarenog vozila u vezi s tim prijevozom

40. *prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu* je prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske

41. *prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama* je povremeni prijevoz putnika kod kojeg se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika

42. *prijevoz za osobne potrebe* je nekomercijalni prijevoz osoba ili tereta koji nenaplatno obavlja fizička osoba isključivo za svoje potrebe, odnosno za potrebe članova/članica svoje uže obitelji, vozilom koje ima u vlasništvu ili koje koristi na temelju ugovora o zakupu/leasingu ili po nekoj drugoj pravnoj osnovi i kojim osobno upravlja ili tim vozilom upravlja član/članica njegove uže obitelji i koji nema obilježja drugih oblika prijevoza

43. *prijevoz za vlastite potrebe* je prijevoz osoba ili tereta koji obavljaju fizičke osobe – obrtnici ili pravne osobe kao logističku potporu svojoj osnovnoj djelatnosti, pri čemu je osnovnu djelatnost nemoguće obavljati bez tog prijevoza, a prijevozna djelatnost je samo pomoćna djelatnost te osobe u obavljanju glavne djelatnosti, te koji se obavlja pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i koji nema obilježja drugih oblika prijevoza

44. *prijevoznik Europske unije* je pravna ili fizička osoba – obrtnik koja ima poslovni nastan u zemljama na području Europske unije i ima licenciju Zajednice za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoz za vlastite potrebe, a nema status domaćeg prijevoznika

45. *putni list* je propisani obrazac koji prijevoznik ispravno popunjen mora imati u vozilu pri obavljanju povremenog prijevoza putnika u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu, koji je prijevoznik dužan čuvati najmanje dvije godine od dana kada je prijevoz obavljen, a koji se vodi u propisanoj pisanoj formi i sadržaju

46. *putni radni list* je propisani obrazac koji sadrži registracijski broj vozila kojim se obavlja javni linijski prijevoz ili posebni linijski prijevoz putnika ili mikroprijevoz, naziv linije (relacije), vrijeme početka i završetka vožnje, podatke o posadi vozila i pravcu njegova kretanja, potpis osobe ovlaštene za izdavanje putnog radnog lista, prostor za upisivanje dolazaka i polazaka s autobusnih kolodvora ili putničkih terminala u javnom linijskom cestovnom prijevozu, koji je prijevoznik dužan čuvati najmanje dvije godine od dana kada je prijevoz obavljen, a koji se može voditi u pisanoj ili elektroničkoj formi

47. *putnički terminal* je objekt namijenjen prihvatu i otpremi vozila i putnika na kojem se pružaju usluge prijevoznicima i putnicima (prodaja karata, informiranje, upravljanje prometom i sl.), a koji nije autobusni kolodvor te koji se koristi ponajprije u komunalnom prijevozu putnika, a samo iznimno i u drugim oblicima prijevoza putnika propisanim ovim Zakonom

48. *Registar profesionalnih vozača* je elektronička evidencija podataka o profesionalnim vozačima koja se vodi kao sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika, a koja najmanje sadrži: osobne podatke o vozačima i vozačkim dozvolama sukladno posebnim propisima kojima se regulira zaštita osobnih podataka i izdavanje vozačkih dozvola, podatke o stečenoj početnoj kvalifikaciji i periodičnoj izobrazbi, podatke o radnom iskustvu i dosadašnjim poslodavcima i sadašnjem poslodavcu, podatke o počinjenim prekršajima u prometu i prijevozu te ostale podatke o profesionalnim vozačima u cestovnom prometu u Republici Hrvatskoj, a koji se mogu voditi na način utvrđen posebnim propisima o zaštiti osobnih podataka i u skladu s tim propisima

49. *relacija* je udaljenost između bilo kojih dvaju mjesta na liniji, koja su u voznom redu označena kao autobusni kolodvori, putnički terminali, odnosno autobusna stajališta

50. *shuttle prijevoz* je prijevoz putnika koji se obavlja vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno i osam + jedno putničko mjesto ili vozilima kategorije M2 ili M3 isključivo između zračnih luka i hotela odnosno središta grada, na temelju pisanog ugovora koji je sklopljen između prijevoznika i zračne luke i koji nema obilježja drugih oblika prijevoza putnika

51. *skup vozila* je sklop jednog vučnog vozila i najmanje jedne prikolice ili poluprikolice

52. *strani prijevoznik* je pravna ili fizička osoba – obrtnik koja ima licenciju ili odgovarajuće odobrenje svoje države za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe te ima sjedište/prebivalište u državi koja nije članica Europske unije

53. *teretni kolodvor* je objekt za prihvata i otpremanje teretnih motornih vozila koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom

54. *teretni list* je akt koji prati teret tijekom javnog prijevoza i prijevoza tereta za vlastite potrebe i koji mora najmanje sadržavati: datum i mjesto izdavanja, ime i prezime ili naziv pošiljatelja te njegovu adresu, ime i prezime ili naziv prijevoznika, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, ime i prezime ili naziv primatelja i mjesto istovara, naznaku količine i vrste tereta, popis isprava koje se prilažu uz teretni list, a koji je prijevoznik dužan čuvati najmanje dvije godine od dana kada je prijevoz obavljen, a koji se može voditi u elektroničkoj ili pisanoj formi

55. *tranzitni prijevoz* je prijevoz putnika ili tereta preko teritorija Republike Hrvatske bez ulaska ili izlaska putnika, odnosno utovara ili istovara tereta na teritoriju Republike Hrvatske

56. *treće države* su sve države koje nisu članice Europske unije

57. *unajmljeno vozilo* je vozilo koje je na temelju pisanog ugovora o najmu najmodavac, uz financijsku naknadu i na određeno vrijeme, dao na korištenje najmoprimcu radi obavljanja javnog cestovnog prijevoza tereta ili putnika ili prijevoza tereta ili putnika za vlastite potrebe od strane najmoprimca

58. *upravitelj prijevoza* je fizička osoba zaposlena u pravnoj osobi ili obrtu ili sama fizička osoba – obrtnik ili druga fizička osoba koja temeljem određenog ugovora stvarno i trajno upravlja obavljanjem prijevozničke djelatnosti te pravne osobe ili obrta

59. *usklađivanje vozni redova* je postupak odobravanja od strane prijevoznika predloženih vozni redova koji tijekom cijele godine obavlja Hrvatska gospodarska komora, a koje se provodi sukladno pravilniku koji donosi ministar

60. *vozilo* je autobus ili osobno vozilo koji su namijenjeni isključivo prijevozu putnika, odnosno motorno vozilo, prikolica, poluprikolica ili skup vozila koja su namijenjena isključivo za prijevoz tereta, u smislu ovoga Zakona

61. *vozni red* je pisani akt koji najmanje sadrži: naziv prijevoznika, naziv linije na kojoj se obavlja prijevoz, vrstu linije, redoslijed autobusnih kolodvora, putničkih terminala odnosno autobusnih stajališta te njihovu udaljenost od mjesta gdje počinje linija, vrijeme dolaska i polaska s autobusnih kolodvora, putničkih terminala odnosno autobusnih stajališta, režim održavanja linije, razdoblje u kojem se održava linija te rok važenja voznog reda

62. *vozna karta* je prijevozna isprava koja se izdaje putniku u javnom linijskom prijevozu putnika, na kojoj je najmanje navedeno polazište, odredište i cijena prijevoza te naziv prijevoznika; koja može biti u papirnatom ili elektroničkom obliku, a dokaz je sklopljenog ugovora o prijevozu, sklopljene police osiguranja tijekom prijevoza te plaćene naknade za prijevoz

63. *Zajednica* je Europska unija i

64. *županijski linijski prijevoz* je javni cestovni prijevoz putnika na području jedne županije, a može prometovati bez zaustavljanja i preko područja susjednih županija ako je takvo prometovanje uvjetovano cestovnom

mrežom, a obavlja se temeljem ugovora o javnim uslugama temeljem Uredbe (EZ) br. 1370/2007 ili temeljem dozvole koja se izdaje nakon provedenog postupka usklađivanja voznih redova ili temeljem dodijeljene koncesije.

(2) Drugi pojmovi, izrazi i definicije korišteni u ovom Zakonu imaju jednako značenje kao što je definirano drugim propisima Republike Hrvatske, propisima Europske unije, međunarodnim konvencijama i ugovorima te međudržavnim ugovorima koje je sklopila Republika Hrvatska.

(3) Izrazi koji se koriste u ovome propisu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

II. UVJETI OBAVLJANJA DJELATNOSTI CESTOVNOG PRIJEVOZA ZA VOZAČE I VOZILA

Stručna osposobljenost vozača

Članak 5.

(1) Vozači državljani država članica i vozači državljani trećih država koji su zaposleni u pravnim osobama ili obrtima s poslovnim nastanom u državi članici ili za njih rade i obavljaju cestovni prijevoz javnim cestama u Republici Hrvatskoj moraju steći početnu kvalifikaciju i redovito se osposobljavati kroz obveznu periodičnu izobrazbu, ako upravljaju vozilima za koja je potrebna:

- vozačka dozvola kategorije C1, C1E, C ili CE ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna i
- vozačka dozvola kategorije D1, D1E, D ili DE ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna.

(2) Vozači koji upravljaju vozilima za obavljanje autotaksi prijevoza putnika i koji obavljaju djelatnost iznajmljivanja vozila s vozačem kao poseban oblik prijevoza u cestovnom prometu, a za koje je potrebna vozačka dozvola B kategorije, moraju steći početnu kvalifikaciju po posebnom programu za vozače B kategorije.

(3) Vozači koji upravljaju vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola B kategorije, a koji obavljaju javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, mikroprijevoz, *shuttle* prijevoz ili povremeni prijevoz putnika, moraju steći početnu kvalifikaciju i osposobljavati se kroz obveznu periodičnu izobrazbu sukladno odredbama stavka 1. podstavka 2. ovoga članka, odnosno prema nastavnom planu i programu za vozače vozila za koja je potrebna vozačka dozvola kategorija D1, D1E, D ili DE ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna.

(4) Vozači državljani država članica i vozači državljani trećih država koji su zaposleni u pravnim osobama ili obrtima s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj ili za njih rade, a koji su stekli početnu kvalifikaciju i periodičnu izobrazbu te koji upravljaju vozilima za koja su potrebne vozačke dozvole kategorija iz stavka 1. ovoga članka i vozači iz stavaka 2. i 3. ovoga članka obvezno se upisuju u Registar profesionalnih vozača.

(5) Domaći prijevoznik ili prijevoznik Europske unije ne smije dopustiti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nije stručno osposobljen u skladu s ovim člankom i ostalim odredbama ovoga Zakona koje reguliraju stručnu osposobljenost vozača.

Iznimke od obveze stjecanja stručne osposobljenosti vozača

Članak 6.

Iznimno od obveze iz članka 5. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona oslobođeni su vozači vozila:

- a) čija najveća brzina kretanja ne prelazi 45 km/h
- b) koja koriste ili su pod nadzorom oružanih snaga, civilne zaštite, vatrogasnih službi i snaga odgovornih za održavanja javnog reda i mira
- c) koja se koriste za provjeru na cesti radi tehničkog razvoja, popravaka ili održavanja te novih ili prenamijenjenih vozila koja još nisu puštena u uporabu
- d) koja se koriste u izvanrednim stanjima ili su stavljena na raspolaganje spasilačkim službama
- e) koja se koriste za obuku vozača
- f) koja se koriste za prijevoz za osobne potrebe i
- g) kojima se prevozi materijal ili oprema koju vozač koristi tijekom rada, pod uvjetom da upravljanje tim vozilom nije vozačeva glavna djelatnost.

Početna kvalifikacija

Članak 7.

(1) Početna kvalifikacija, osim početne kvalifikacije iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona, stječe se:

- pohađanjem tečaja i provjerom znanja ili
- ubrzanim stjecanjem početnih kvalifikacija.

(2) Pohađanje tečaja i provjera znanja sastoji se od poduke za stjecanje početne kvalifikacije u trajanju od 280 sati te teoretskog i praktičnog dijela ispita. Nakon položena oba dijela ispita izdaje se svjedodžba o stručnoj osposobljenosti o početnim kvalifikacijama (u daljnjem tekstu: SSO o početnim kvalifikacijama).

(3) Obrana završnog rada na kraju srednjoškolskog programa obrazovanja za zanimanje »vozač motornog vozila« smatra se provjerom znanja, vještina i sposobnosti iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, a svjedodžba o završnome radu srednjoškolskog programa obrazovanja za zanimanje »vozač motornog vozila« smatra se izdanim SSO-om o početnim kvalifikacijama.

(4) Ubrzano stjecanje početnih kvalifikacija obuhvaća pohađanje tečaja u trajanju od 140 sati i provjeru znanja. Nakon položenog ispita izdaje se svjedodžba o stručnoj osposobljenosti o ubrzanim početnim kvalifikacijama (u daljnjem tekstu: SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama).

(5) Od obveze stjecanja početne kvalifikacije izuzeti su:

a) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorija D1, D1E, D ili DE ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna, izdanu do 10. rujna 2008.

b) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorije C1, C1E, C ili CE ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna, izdanu do 10. rujna 2009.

c) vozači koji posjeduju svjedodžbu o stečenoj srednjoj stručnoj spremi u zanimanju »vozač motornog vozila«, izdanu do 1. srpnja 2013. i

d) vozači koji su stekli odgovarajuću početnu kvalifikaciju sukladno odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 82/13.).

(6) Za stjecanje početne kvalifikacije nije potrebno prethodno imati odgovarajuću vozačku dozvolu, ali se ona mora steći do početka izvođenja obuke samostalne vožnje, odnosno do početka provođenja praktičnog dijela ispita.

(7) Početna kvalifikacija iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona sastoji se od teorijskog ispita iz poznavanja prometnih propisa. Nakon položenog ispita izdaje se svjedodžba o stručnoj osposobljenosti o početnim kvalifikacijama.

(8) Stručnu osposobljenost vozača iz članka 5. ovoga Zakona može steći osoba koja je stekla srednju stručnu spremu, odnosno koja je završila srednju školu po posebnim propisima.

Stjecanje prava na upravljanje vozilom

Članak 8.

(1) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza tereta mogu upravljati vozilom:

a) od 18. godine života:

- vozilom C i CE kategorije, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama i
- vozilom kategorije C1 i C1E, ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama

b) od 21. godine života, vozilom kategorije C i CE, ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.

(2) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza putnika mogu upravljati vozilom:

a) od 21. godine života:

- vozilom kategorije D i DE, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama
- vozilom kategorije D1 i D1E te vozilom kategorija D i DE kojim se obavlja javni linijski ili posebni linijski prijevoz putnika na relacijama do 50 km, ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama i
- vozilom kategorije B kojim se obavlja bilo koji dopušteni oblik javnog prijevoza putnika u cestovnom prometu za tu kategoriju vozila, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama ili SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama

b) od 23. godine života vozilom kategorije D i DE, ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.

(3) Vozači iz stavka 1. ovoga članka koji obavljaju prijevoz tereta i imaju SSO o početnim kvalifikacijama za jednu od kategorija iz stavka 1. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Vozači iz stavka 2. ovoga članka koji obavljaju prijevoz putnika i imaju SSO o početnim kvalifikacijama za

jednu od kategorija iz stavka 2. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavka 2. ovoga članka, osim vozača koji su stekli početnu kvalifikaciju za vozila B kategorije, koji da bi upravljali vozilima kategorija D i DE ili D1 i D1E moraju steći početnu kvalifikaciju za vozila te kategorije.

(5) Vozači koji obavljaju prijevoz tereta, a žele obavljati prijevoz putnika i obrnuto te posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama, ne moraju prolaziti provjeru znanja iz zajedničkog dijela programa za stjecanje početne kvalifikacije, već samo posebni dio za prijevoz putnika, odnosno za prijevoz tereta.

(6) Domaći prijevoznik ili prijevoznik Europske unije ne smije dopustiti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nema pravo upravljati tim vozilom u skladu s ovim člankom.

Periodična izobrazba

Članak 9.

(1) Periodična izobrazba sastoji se od obuke kojom se vozačima koji imaju SSO o početnim kvalifikacijama, SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama i vozačima koji su izuzeti obveze stjecanja početne kvalifikacije, sukladno odredbama članka 7. stavka 5. ovoga Zakona, osigurava dopuna znanja potrebnih za njihov rad, posebno glede povećanja sigurnosti u cestovnom prometu, primjene načela defanzivne vožnje i racionalizacije potrošnje goriva te smanjenja onečišćenja okoliša.

(2) Po završetku obuke vozačima se izdaje svjedodžba kojom se potvrđuje stečena periodična izobrazba (u daljnjem tekstu: SSO o periodičnoj izobrazbi).

(3) Periodičnu izobrazbu moraju proći:

a) vozači koji posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama ili SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama u roku od pet godina nakon izdavanja SSO-a o početnim kvalifikacijama ili SSO-a o ubrzanim početnim kvalifikacijama ili SSO-a o prethodnoj periodičnoj izobrazbi, te nakon toga roka svakih pet godina

b) vozači koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije, sedam godina nakon isteka roka propisanog člankom 7. stavkom 5. točkama a) i b) ovoga Zakona, te nakon toga roka svakih pet godina i

c) vozači koji posjeduju svjedodžbu o stečenoj srednjoj stručnoj spremi u zanimanju »vozač motornog vozila«, izdanu do 1. srpnja 2013., u roku pet godina od dana izdavanja svjedodžbe, te nakon toga roka svakih pet godina.

(4) Vozači koji imaju SSO o početnim kvalifikacijama ili SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama i vozači koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije te vozači koji imaju SSO o periodičnoj izobrazbi, a koji su dulje od pet godina prestali obavljati poslove vozača, prije početka ponovnog obavljanja poslova vozača dužni su proći periodičnu izobrazbu.

(5) Vozači koji obavljaju prijevoz putnika ili tereta i koji imaju SSO o periodičnoj izobrazbi za jednu od kategorija iz članka 8. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona oslobođeni su od obveze periodične izobrazbe za ostale kategorije vozila navedene u članku 8. stavicama 1. i 2. ovoga Zakona.

(6) Vozači koji obavljaju autotaksi prijevoz ili iznajmljivanje vozila s vozačem kao poseban oblik prijevoza putnika u cestovnom prometu nisu dužni pohađati periodičnu izobrazbu.

Sadržaj programa izobrazbe i cijena provedbe programa izobrazbe

Članak 10.

(1) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu vozači državljani država članica koji u Republici Hrvatskoj imaju prebivalište/boravište.

(2) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu i vozači državljani trećih država ako su zaposleni u pravnim osobama ili obrtima s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, odnosno ako za njih rade.

(3) Vozači koji imaju prebivalište/boravište u Republici Hrvatskoj prolaze periodičnu izobrazbu u Republici Hrvatskoj.

(4) U Republici Hrvatskoj periodičnu izobrazbu mogu stjecati i vozači državljani država članica i vozači državljani trećih država koji u Republici Hrvatskoj imaju prebivalište/boravište ili u njoj rade.

(5) Ministar pravilnikom propisuje nastavni plan i program početne i periodične izobrazbe vozača za pojedine kategorije vozila, način provođenja provjere znanja za početne kvalifikacije vozača, izdavanje SSO-a o početnim kvalifikacijama, SSO-a o ubrzanim početnim kvalifikacijama i SSO-a o periodičnoj izobrazbi, vođenje evidencije te izgled obrasca SSO-a o početnim kvalifikacijama, SSO-a o ubrzanim početnim kvalifikacijama i SSO-a o periodičnoj

izobrazbi, sadržaj obvezne stručne literature te postupak odobravanja stručne literature.

(6) Ministar pravilnikom iz stavka 5. ovoga članka propisuje program i sadržaj ispita za stjecanje početne kvalifikacije za upravljanje autotaksi vozilima i vozilima kojima se obavlja iznajmljivanje vozila s vozačem.

(7) Ministar pravilnikom iz stavka 5. ovoga članka propisuje minimalnu cijenu osposobljavanja vozača za stjecanje početne kvalifikacije i periodične izobrazbe.

Centri za osposobljavanje vozača i ispitni centri

Članak 11.

(1) Programe za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe vozača provode pravne osobe i fizičke osobe – obrtnici koje za to rješenjem ovlasti Ministarstvo.

(2) Pravne osobe i fizičke osobe – obrtnici iz stavka 1. ovoga članka (u daljnjem tekstu: centri za osposobljavanje vozača) mogu dobiti ovlaštenje za provođenje programa za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe ako imaju:

a) nastavni plan (ako je propisan) i program za stjecanje početne kvalifikacije i periodične izobrazbe, kojim se utvrđuju nastavni sadržaji, plan provedbe izrađen sukladno minimalnim zahtjevima i sadržajima izobrazbe za početnu kvalifikaciju i provedbu periodične izobrazbe i propisan pravilnikom iz članka 10. stavka 5. ovoga Zakona

b) stručne kadrove za provedbu kvalitetne izobrazbe iz svih tematskih područja utvrđenih programom iz točke a) ovoga stavka, sa završenim najmanje preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili specijalističkim diplomskim stručnim studijem cestovnog prometnog smjera i sa stečenim pedagoškim kompetencijama koje se dokazuju potvrdom ustanove koja je ovlaštena za provedbu programa za njihovo stjecanje te s najmanje jednom godinom radnog iskustva u području edukacije od kojih najmanje tri osobe u stalnom radnom odnosu na puno radno vrijeme

c) u vlasništvu ili zakupu najmanje po jedno motorno vozilo kategorija C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D ili DE opremljeno za osposobljavanje

d) najmanje po jedno vozilo one kategorije za koju će se provoditi program za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe pri čemu vozila moraju ispunjavati zahtjeve za ispitna vozila utvrđena posebnim propisima

e) u vlasništvu ili zakupu uredski prostor za prijam kandidata, površine najmanje 8 m², propisno opremljenu učionicu za provedbu teorijskog dijela osposobljavanja za najmanje 20 kandidata, pri čemu se za svakog kandidata mora osigurati najmanje 1,5 m² radne površine, a za predavača najmanje 8 m² radne površine, u sjedištu centra za osposobljavanje vozača ili u dislociranom mjestu izvođenja nastave

f) u vlasništvu ili zakupu nastavna sredstva i pomagala za izvođenje programa početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe, informatičku opremu i program za realizaciju teorijskog dijela osposobljavanja (računalo i projektor u učionici, »magičnu« ploču, ploču s listovima, pisala za ploče, sheme pojedinih sklopova vozila i/ili originalne ili umanjene modele sklopova vozila, analogni i digitalni tahograf te stručnu literaturu koja obuhvaća sva tematska područja utvrđena programom iz točke a) ovoga stavka, a koja je odobrena u skladu s odredbama ovoga Zakona i pravilnika iz članka 10. stavka 5. ovoga Zakona)

g) računalnu opremu za ostvarivanje informatičke povezanosti i

h) u vlasništvu ili zakupu prometno vježbalište, izvedeno sa suvremenim kolničkim zastorom (asfalt, beton) i propisno označeno, površine najmanje 1500 m² i dimenzija najmanje 25 m širine i 60 m duljine, na kojem je moguća provedba praktičnog dijela osposobljavanja.

(3) Ministarstvo će rješenjem ukinuti rješenje o davanju ovlaštenja za provedbu programa za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe centru za osposobljavanje vozača koji prestane ispunjavati uvjete iz stavka 2. ovoga članka ili ako stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe ne provodi u skladu s ovim Zakonom i podzakonskim aktima.

(4) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Ispitni centri provode teorijski i praktični ispit za stjecanje početne kvalifikacije iz članka 7. ovoga Zakona i izdaju odgovarajuću potvrdu o stečenoj stručnoj osposobljenosti (SSO). Ispitne centre osnivaju Hrvatska gospodarska komora, Hrvatska obrtnička komora, Hrvatski autoklub i druge pravne osobe.

(6) Ministar pravilnikom iz članka 10. stavka 5. ovoga Zakona propisuje najvišu cijenu polaganja ispita za stjecanje početne kvalifikacije vozača u ispitnim centrima, osim kada se ispit polaže sukladno odredbama članka 7.

stavka 3. ovoga Zakona.

(7) Na osnivanje ispitnih centara odgovarajuće se primjenjuju odredbe stavaka 1., 3. i 4. ovoga članka.

(8) Centri za osposobljavanje vozača i ispitni centri dužni su obavljati povjerene im poslove u skladu s izdanim rješenjem, ovim Zakonom i podzakonskim propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

(9) Rješenja o davanju ovlasti za obavljanje poslova centra za osposobljavanje vozača i ispitnog centra upisuju se u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika.

(10) Srednje škole koje redovito provode nastavne planove i programe za stjecanje srednje stručne spreme u zanimanju »vozač motornih vozila« i koje ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom imaju status ispitnog centra i obavljaju poslove sukladno odredbama stavka 5. ovoga članka.

(11) Ministar pravilnikom iz članka 10. stavka 5. ovoga Zakona propisuje način osnivanja i rada ispitnih centara i način provedbe ispita iz članka 7. stavaka 2., 4. i 7. ovoga Zakona.

Oznaka stečene stručne osposobljenosti EU na vozačkim dozvolama

Članak 12.

(1) Policijska uprava nadležna za izdavanje vozačke dozvole na temelju SSO-a iz članka 7. stavaka 2. i 4. i SSO-a iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona označit će, sukladno članku 8. stavcima 1. i 2. podstavku a) točkama 1. i 2. i podstavku b) ovoga Zakona, kodom Europske unije odgovarajuće kategorije vozila kojima vozač smije upravljati, odnosno te podatke unijet će u vozačku dozvolu vozača.

(2) Oznaka koda Europske unije na vozačkim dozvolama ili kvalifikacijska kartica vozača koju je izdalo nadležno tijelo druge države članice dokaz su stručne osposobljenosti vozača i vozač koji obavlja cestovni prijevoz mora imati istu oznaku upisanu u svoju vozačku dozvolu ili kvalifikacijsku karticu vozača.

(3) Svjedodžbe i druge isprave nadležnih tijela iz trećih država priznaju se kao dokaz stečene stručne osposobljenosti vozača samo ako je to utvrđeno međunarodnim ugovorom.

(4) Vozači koji su državljani trećih država i koji su zaposleni u pravnoj osobi ili obrtu s poslovnim nastanom u državi članici ili za nju rade, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza tereta, posjedovanje početne kvalifikacije i periodične izobrazbe dokazuju potvrdom za vozače iz članka 30. ovoga Zakona.

(5) Vozači koji su državljani trećih država i koji su zaposleni u pravnoj osobi ili obrtu s poslovnim nastanom u državi članici ili za nju rade, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza putnika, posjedovanje početne kvalifikacije i periodične izobrazbe dokazuju:

- kodom Europske unije na vozačkoj dozvoli ili
- kvalifikacijskom karticom vozača koja je označena kodom Europske unije ili
- nacionalnom svjedodžbom čiju valjanost države članice uzajamno priznaju na svom teritoriju.

(6) Vozači prilikom obavljanja prijevoza moraju kod sebe imati i na zahtjev osobe ovlaštene za nadzor moraju pokazati važeću vozačku dozvolu s odgovarajuće upisanim kodom Europske unije.

(7) Vozači koji zbog bilo kojeg razloga ne mogu dokazati stečenu stručnu osposobljenost kodom Europske unije ili na drugi način propisan odredbama ovoga članka, moraju prilikom obavljanja prijevoza kod sebe imati i na zahtjev osobe ovlaštene za nadzor moraju pokazati SSO o početnoj kvalifikaciji i SSO o periodičnoj izobrazbi.

Posebni uvjeti za vozila kojima se obavlja javni prijevoz i prijevoz za vlastite potrebe

Članak 13.

(1) Vozila kojima se obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza i cestovnog prijevoza za vlastite potrebe moraju, uz uvjete određene drugim propisima kojima se regulira sigurnost prometa na cestama i registracija cestovnih motornih vozila, ispunjavati posebne uvjete koji se odnose na izgled, starost, uređaje i opremu vozila.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz moraju ispunjavati posebne uvjete koji se odnose na izgled vanjskih oznaka, na starost i na uređaje vozila vezane za obavljanje autotaksi prijevoza.

(3) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje stručna organizacija koja je, sukladno posebnom zakonu, ovlaštena za poslove organiziranja i provođenja tehničkih pregleda vozila i za to izdaje odgovarajuću potvrdu.

(4) Izdavatelj potvrde iz stavka 3. ovoga članka vodi evidenciju o izdanim potvrdama. Stručna organizacija koja ih je izdala, izdane potvrde upisuje u Bazu podataka o izdanim potvrdama koja je sastavni dio Nacionalnog registra

cestovnih prijevoznika.

(5) Potvrda da vozilo zadovoljava posebne uvjete iz stavka 1. ovoga članka tijekom obavljanja prijevoza mora se nalaziti u vozilu i vozač je u slučaju nadzora mora pokazati osobi ovlaštenoj za nadzor.

(6) Prijevoznik ne smije obavljati javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe vozilima koja ne zadovoljavaju posebne uvjete propisane ovim Zakonom i pravilnikom iz stavka 7. ovoga članka.

(7) Ministar pravilnikom propisuje izgled, starost, uređaje i opremu vozila kojima se obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza i cestovnog prijevoza za vlastite potrebe iz stavka 1. ovoga članka i izgled vanjskih oznaka, starost i uređaje vozila vezane za obavljanje autotaksi prijevoza iz stavka 2. ovoga članka.

III. LICENCIJE

III.a Licencije za obavljanje prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu

Vrste licencija u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 14.

(1) Pravna ili fizička osoba – obrtnik smije obavljati djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem cestovnom prometu ako je upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza i ako posjeduje licenciju za unutarnji prijevoz koju izdaje ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, prema sjedištu/prebivalištu prijevoznika.

(2) Tijelo iz stavka 1. ovoga članka izdaje licenciju za unutarnji prijevoz za sljedeće vrste prijevoza:

- javni prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu
- javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu
- posebne oblike prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu i
- autotaksi prijevoz.

(3) Licenciju iz stavka 2. ovoga članka nije potrebno imati za sljedeće vrste prijevoza:

1. prijevoz pošte kao javne usluge
2. prijevoz oštećenih vozila, odnosno vozila u kvaru, kada se ista vozila prevoze vučnom službom od mjesta oštećenja, odnosno kvara do mjesta popravka
3. prijevoz osoba ili tereta za vlastite ili osobne potrebe
4. prijevoz vozilima koja su namijenjena potrebama javne sigurnosti, obrane, zaštite od prirodnih i drugih nepogoda, potrebama državnih tijela, medicinskih i humanitarnih prijevoza i prijevoza specijalnim vozilima koja su nakon proizvodnje bila prilagođena posebnim namjenama i služe prijevozu za vlastite ili osobne potrebe te se njima ne može obavljati prijevoz putnika ili tereta na isti način kao s neprilagođenim vozilima (npr. vozila za prijevoz pčela, putujuće knjižnice i sl.), što mora biti razvidno iz prometne dozvole i

5. prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3500 kg.

(4) Izdavatelj licencije vodi evidenciju izdanih licencija te evidenciju izdanih izvoda iz licencija za sva vozila prijavljena za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika i tereta.

(5) Izdane licencije i izvodi iz licencija upisuju se u Bazu podataka o izdanim licencijama i izvodima iz licencija koja je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.

(6) Licencija i izvod iz licencije mogu se izdati u elektroničkom ili pisanom obliku.

(7) Iznimno od odredbe stavka 4. ovoga članka, autotaksi prijevoznik vodi evidenciju vozila kojima obavlja autotaksi prijevoz.

(8) Sadržaj i oblik evidencije vozila iz stavka 7. ovoga članka propisuje ministar pravilnikom iz članka 13. stavka 7. ovoga Zakona.

(9) Na zahtjev inspektora cestovnog prometa ili druge osobe ovlaštene za nadzor autotaksi prijevoznik dužan je dati evidenciju na uvid.

(10) Evidenciju vozila kojima obavlja autotaksi prijevoz putnika i sve promjene u toj evidenciji prijevoznik je dužan prijaviti izdavatelju licencije u roku od osam dana od dana nastanka promjene u evidenciji ili od dana izdavanja licencije.

(11) Podatke o vozilima iz evidencije iz stavka 7. ovoga članka izdavatelj licencije unijet će u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika.

(12) Ministar pravilnikom propisuje obrazac licencije za unutarnji prijevoz, obrazac izvoda iz licencije, visinu naknade za izdavanje pojedine vrste licencije i postupak izdavanja licencije.

Uvjeti za dobivanje licencije za unutarnji prijevoz

Članak 15.

Licenciju za unutarnji prijevoz može dobiti fizička osoba – obrtnik ili pravna osoba ako:

1. ima dobar ugled
2. ima financijsku sposobnost
3. ispunjava uvjet stručne osposobljenosti
4. ispunjava uvjet tehničke sposobnosti tako da je vlasnik najmanje jednog registriranog motornog vozila za pojedine vrste prijevoza za koju vrstu prijevoza traži licenciju, ili ako ima pravo na upotrebu tog vozila na osnovi sklopljenog ugovora o zakupu ili *leasingu*, ugovora o podzakupu ili ugovora o najmu
5. ispunjava uvjet da ne postoji dug za porezne obveze i obveze za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, što se dokazuje potvrdom ne starijom od 30 dana do dana podnošenja zahtjeva za izdavanje licencije i
6. ima poslovni nastan, odnosno sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj.

Dobar ugled

Članak 16.

(1) Dobar ugled, u smislu ovoga Zakona, nema pravna osoba ili upravitelj prijevoza u pravnoj osobi te fizička osoba – obrtnik ili druga fizička osoba:

– koja je pravomoćnom presudom proglašena krivom za počinjenje kaznenog djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII. Kaznenog zakona), okoliša (glava XX. Kaznenog zakona), opće sigurnosti (glava XXI. Kaznenog zakona), sigurnosti prometa (glava XXII. Kaznenog zakona), imovine (glava XXIII. Kaznenog zakona), gospodarstva (glava XXIV. Kaznenog zakona), kaznenog djela krivotvorenja (glava XXVI. Kaznenog zakona) ili zbog kaznenog djela povrede službene dužnosti (glava XXVIII. Kaznenog zakona)

– kojoj je izrečena zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza ili

– koja je osuđena za druga kaznena djela na kaznu zatvora.

(2) Dobar ugled, u smislu ovoga Zakona, također nema osoba koja je u zadnje tri godine do dana podnošenja zahtjeva za izdavanje licencije pravomoćnom presudom suda nadležnog za prekršajne predmete ili pravomoćnim prekršajnim nalogom nadležnog tijela, više od dva puta bila kažnjena za teži prekršaj povezan s obavljanjem djelatnosti cestovnog prijevoza putnika ili tereta, teži prekršaj iz područja sigurnosti cestovnog prometa, prijevoza opasnih tvari, nezakonitog rada i zapošljavanja, neloyalne konkurencije, odnosno za postupanja u suprotnosti s odredbama međunarodnih ugovora.

(3) Težim prekršajem iz stavka 2. ovoga članka smatra se prekršaj za koji je zakonom propisana novčana kazna za pravnu osobu i fizičku osobu – obrtnika u iznosu od najmanje 35.000,00 kuna, odnosno za odgovornu osobu ili drugu fizičku osobu u iznosu od najmanje 20.000,00 kuna.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, za prijevoznike koji obavljaju autotaksi prijevoz putnika, težim prekršajem iz stavka 2. ovoga članka smatra se prekršaj za koji je zakonom propisana novčana kazna za pravnu osobu i fizičku osobu – obrtnika u iznosu od najmanje 25.000,00 kuna, odnosno za odgovornu osobu ili drugu fizičku osobu u iznosu od najmanje 10.000,00 kuna.

(5) Dobar ugled, u smislu ovoga Zakona, osoba iz stavka 1. ovoga članka iznova stječe nastupanjem rehabilitacije, sukladno posebnim propisima kojima se regulira prekršajna i kaznena odgovornost pravnih i fizičkih osoba.

(6) Prilikom ocjene dobrog ugleda primjenjuje se metodologija izračuna učestalosti ponavljanih povreda ovisno o broju vozača s kojima upravlja upravitelj prijevoza, sukladno odredbama Priloga II. iz Uredbe Komisije (EU) 2016/403 te odredbi članka 6. stavka 2. točke a) Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

Priznavanje dokaza o dobrom ugledu

Članak 17.

(1) Pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik koja ima sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj, odnosno upravitelj prijevoza ili druga fizička osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj dobar ugled dokazuju izvodom iz kaznene evidencije i evidencije o prekršajima, koje po službenoj dužnosti pribavlja tijelo koje odlučuje o zahtjevu.

(2) Kao dokaz dobrog ugleda priznaju se dokumenti iz članka 19. Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

(3) Isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje ili produljenje (obnovu) licencije, ne smiju biti starije od tri mjeseca od dana njihova izdavanja.

Financijska sposobnost

Članak 18.

(1) Smatra se da financijsku sposobnost u skladu s ovim Zakonom ima domaći prijevoznik ako ima na raspolaganju imovinu u visini od najmanje 9000 eura za prvo vozilo te 5000 eura za svako sljedeće vozilo, računajući u kunskoj protuvrijednosti, prema važećem tečaju Europske središnje banke (ECB) objavljenom u Službenom listu Europske unije.

(2) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, za ishođenje licencije za obavljanje prijevoza putnika vozilima koja osim sjedala vozača imaju najviše osam sjedala (osobni automobili kategorije M1) smatra se da domaći prijevoznik ima financijsku sposobnost ako na raspolaganju ima imovinu u visini od najmanje 3000 eura za prvo vozilo te 1500 eura za svako sljedeće vozilo, računajući u kunskoj protuvrijednosti, prema važećem tečaju Europske središnje banke (ECB) objavljenom u Službenom listu Europske unije.

(3) Financijska sposobnost dokazuje se jednim od sljedećih dokumenata:

- izvodom iz odgovarajućeg registra, iz kojeg je razvidna visina osnivačkog kapitala
- preslikom bilance stanja koju je prijevoznik za proteklu godinu podnio poreznom tijelu
- popisom pojedinih osnovnih sredstava, uključujući i troškove nabave ili uplate za vozila, poslovni prostor, uređaje i opremu
- ispravom o vlasništvu neopterećenih nekretnina
- ugovorom o namjenski vezanom depozitu u banci
- garancijom banke ili druge financijske institucije kojom se daje jamstvo za dobro poslovanje prijevoznika za razdoblje važenja garancije u visini propisanoj stavcima 1. i 2. ovoga članka. Bankom i drugom financijskom institucijom, u smislu ovoga Zakona, smatraju se banke koje su dobile dozvolu Hrvatske narodne banke za izdavanje garancija na području Republike Hrvatske, sukladno zakonu kojim se uređuje bankarstvo, odnosno poslovanje društava za osiguranje
- potvrdom o raspoloživim novčanim sredstvima ili
- policom osiguranja imovine na odgovarajući iznos.

(4) Iznimno od odredbi stavaka 2. i 3. ovoga članka, pravna ili fizička osoba – obrtnik koja obavlja autotaksi prijevoz putnika, financijsku sposobnost dokazuje važećom policom osiguranja svih putnika u vozilu kojim se obavlja autotaksi prijevoz, a koja je sklopljena sukladno posebnom propisu kojim se reguliraju obvezna osiguranja u cestovnom prometu.

Priznavanje dokaza o financijskoj sposobnosti

Članak 19.

Kao dokaz odgovarajuće financijske sposobnosti priznaju se dokumenti iz članka 20. Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

Stručna osposobljenost osoba odgovornih za prijevoz

Članak 20.

(1) Prijevoznik mora biti stručno osposobljen, odnosno imati zaposlenog stručno osposobljenog upravitelja prijevoza ili mora imati sklopljen ugovor o obavljanju poslova upravitelja prijevoza s fizičkom osobom koja je stručno osposobljena za upravitelja prijevoza, odnosno s pravnom osobom koja ima zaposlenog stručno osposobljenog

upravitelja prijevoza.

(2) Upravitelj prijevoza je osoba koja je položila ispit o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza.

(3) Ispit o stručnoj osposobljenosti obuhvaća znanja iz građanskog, gospodarskog, radnog i socijalnog prava, poreznih propisa, financijskog upravljanja, pristupa tržištu prijevoznih usluga, tehničkih standarda i organizacije poslovanja te sigurnosti u cestovnom prometu.

(4) Za izdavanje licencije za prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu potrebna znanja odnose se na znanja potrebna za obavljanje unutarnjeg cestovnog prijevoza.

(5) Provjera znanja sastoji se od obveznog pisanog ispita koji može biti dopunjen usmenim ispitom.

(6) Osobe koje imaju višu ili visoku stručnu spremu ili odgovarajuću stručnu spremu sukladno posebnim propisima kojima se regulira visoko obrazovanje cestovnog prometnog smjera oslobođene su obveze polaganja ispita iz stavka 3. ovoga članka.

(7) Osobe koje imaju višu ili visoku stručnu spremu ili odgovarajuću stručnu spremu sukladno posebnim propisima kojima se regulira visoko obrazovanje pravnog, ekonomskog, prometnog (osim cestovnog prometa) ili strojarskog smjera oslobođene su polaganja dijela ispita iz predmeta koje su tijekom svog obrazovanja položile.

Priznavanje dokaza o stručnoj osposobljenosti

Članak 21.

Kao dokaz o stručnoj osposobljenosti priznaju se isprave propisane člankom 21. Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

Polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti

Članak 22.

(1) Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora (u daljnjem tekstu: komore) provode ispit o stručnoj osposobljenosti iz članka 20. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona prema Programu ispita o stručnoj osposobljenosti koji se sastoji od općeg i posebnog dijela, sukladno Uredbi (EZ) br. 1071/2009.

(2) Ispit o stručnoj osposobljenosti polaže se pred Povjerenstvom koje osniva ministar.

(3) Povjerenstvo iz stavka 2. ovoga članka sastoji se od najmanje tri člana, od kojih su dva člana predstavnici Ministarstva, a jedan član je predstavnik komora.

(4) Nakon položenog ispita o stručnoj osposobljenosti izdaje se uvjerenje o stručnoj osposobljenosti.

(5) Komore vode evidenciju o položenim ispitima o stručnoj osposobljenosti i o izdanim uvjerenjima.

(6) Troškove polaganja ispita snose osobe iz članka 20. stavka 2. ovoga Zakona, odnosno polaznici.

(7) Troškovi polaganja ispita prihod su komora.

(8) Komore su dužne upisati u elektroničku evidenciju položenih ispita o stručnoj osposobljenosti sva uvjerenja iz stavka 4. ovoga članka odmah po njihovu izdavanju. Elektronička evidencija položenih ispita o stručnoj osposobljenosti i izdanih uvjerenja sastavni je dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.

(9) Ministar pravilnikom propisuje program ispita o stručnoj osposobljenosti za pojedine oblike unutarnjeg i međunarodnog cestovnog prijevoza, popis predmeta koje su dužne polagati osobe iz članka 20. stavka 7. ovoga Zakona, način i postupak provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti te sadržaj i oblik uvjerenja o stručnoj osposobljenosti, oblik i način vođenja evidencije i visinu naknade za polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti.

Postupak izdavanja licencije

Članak 23.

(1) Pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik podnosi izdavatelju licencije zahtjev za izdavanje licencije u pisanom ili u elektroničkom obliku.

(2) U zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka treba navesti vrstu prijevoza za koji se traži licencija te treba priložiti pisane dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 15. ovoga Zakona.

(3) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka prilaže se i preslika rješenja o upisu djelatnosti prijevoza u cestovnom prometu u sudski odnosno obrtni registar, koju izdavatelj licencije pribavlja po službenoj dužnosti, te dokaz o plaćenju upravnoj pristojbi.

(4) Ako je omogućeno izdavanje licencije u elektroničkom obliku, svi potrebni dokazi prilažu se u elektroničkom obliku, kao dokumenti u PDF formatu.

(5) Ako podnositelj zahtjeva ispunjava propisane uvjete, izdavatelj licencije izdaje rješenje o licenciji za obavljanje prijevoza u unutarnjem cestovnom prometu te dostavlja podnositelju zahtjeva izvornik i potreban broj izvoda iz licencije za svako vozilo.

(6) Podnositelju zahtjeva za licenciju za obavljanje autotaksi prijevoza koji ispunjava propisane uvjete izdaje se samo izvornik licencije.

(7) Licencija se izdaje na razdoblje od deset godina.

(8) Licencija i izvodi iz licencije za vozila nisu prenosivi.

(9) Prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu licencije prijevoznik je dužan dokazati da ispunjava uvjete iz članka 15. ovoga Zakona.

(10) Zahtjev za obnovu licencije se podnosi najmanje dva mjeseca prije njenog isteka.

(11) Ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava propisane uvjete za izdavanje ili obnovu licencije, izdavatelj licencije će zahtjev odbiti rješenjem protiv kojega se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(12) Domaći prijevoznik koji prestane obavljati djelatnost prijevoza dužan je o tome obavijestiti izdavatelja licencije najkasnije u roku od osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti.

(13) Izvornik licencije nalazi se u sjedištu domaćeg prijevoznika.

(14) Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, odnosno tijekom vožnje vozač domaćeg prijevoznika dužan je u vozilu imati izvod iz licencije za unutarnji prijevoz ili ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za međunarodni prijevoz.

(15) Vozač autotaksi vozila dužan je u vozilu imati običnu presliku licencije za obavljanje autotaksi prijevoza.

Uvjeti za početak obavljanja prijevoza

Članak 24.

(1) Danom dostave licencije domaći prijevoznik može započeti obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta koji su navedeni u licenciji.

(2) Danom dostave izvoda iz licencije domaći prijevoznik može započeti obavljati prijevoz onim vozilom na koje izvod iz licencije glasi, osim za vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz, a koja moraju biti upisana u evidenciju iz članka 14. stavka 7. ovoga Zakona.

(3) Danom dostave izvoda iz licencije za unutarnji prijevoz ili ovjerene vjerodostojne preslike licencije Zajednice za međunarodni prijevoz domaći prijevoznik može započeti obavljati prijevoz onim vozilom na koje navedeni dokumenti glase.

Promjena podataka

Članak 25.

(1) Domaći prijevoznik dužan je obavijestiti izdavatelja licencije o svakoj promjeni podataka na temelju kojih je licencija izdana, u roku od osam dana od dana promjene, pisanim ili elektroničkim putem.

(2) U slučaju promjene podataka iz stavka 1. ovoga članka izdaje se nova licencija.

(3) Do izdavanja nove licencije vrijedi postojeća licencija.

(4) Nova licencija izdaje se domaćem prijevozniku nakon vraćanja važeće licencije i izdanih izvoda iz licencije, koju se ukida zbog promjene podataka.

Privremena zabrana obavljanja djelatnosti temeljem licencije

Članak 26.

(1) Ako izdavatelj licencije utvrdi, na temelju vlastitih saznanja ili na temelju izvješća inspekcije cestovnog prometa ili drugih nadležnih tijela, da je prijevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravomoćnom presudom suda nadležnog za prekršajne predmete ili pravomoćnim prekršajnim nalogom ovlaštenog tijela bio kažnjen za vrlo teški i/ili najteži prekršaj iz ovoga Zakona, rješenjem će prijevozniku privremeno zabraniti obavljanje djelatnosti temeljem izdane licencije.

(2) Protiv rješenja o privremenoj zabrani obavljanja djelatnosti temeljem izdane licencije može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(3) Privremena zabrana obavljanja djelatnosti temeljem izdane licencije određuje se u trajanju od jednog do dvanaest mjeseci, uzimajući u obzir težinu počinjenih prekršaja.

(4) Rješenjem o privremenoj zabrani obavljanja djelatnosti temeljem izdane licencije izdavatelj će narediti domaćem prijevozniku da u roku od osam dana od dana primitka rješenja vrati licenciju i izvode iz licencije izdavatelju licencije, a koji ostaju kod izdavatelja za vrijeme trajanja mjere privremene zabrane obavljanja djelatnosti.

(5) Rješenje o privremenoj zabrani obavljanja djelatnosti temeljem izdane licencije izdavatelj licencije obvezno dostavlja inspekciji cestovnog prometa Ministarstva.

(6) Za vrijeme trajanja mjere o privremenoj zabrani obavljanja djelatnosti temeljem izdane licencije prijevoznik ne smije obavljati djelatnost za koju je licencija izdana.

Trajno ukidanje licencije

Članak 27.

(1) Izdavatelj licencije rješenjem će trajno ukinuti licenciju domaćem prijevozniku ako:

- prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na osnovi kojih je licencija izdana
- utvrdi da je licencija izdana na temelju netočnih podataka
- domaći prijevoznik obavlja prijevoz u suprotnosti s izdanom licencijom.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(3) Domaći prijevoznik mora u roku od osam dana od dana pravomoćnosti i izvršnosti rješenja o trajnom ukidanju licencije vratiti licenciju izdavatelju licencije, zajedno s izdanim izvodima iz licencije.

(4) Rješenje o trajnom ukidanju licencije izdavatelj licencije dostavlja inspekciji cestovnog prometa.

(5) Danom pravomoćnosti i izvršnosti rješenja o trajnom ukidanju licencije prijevoznik mora obustaviti obavljanje djelatnosti za koju je licencija izdana.

III.b Licencije za obavljanje prijevoza putnika i tereta u međunarodnom cestovnom prometu

Licencija Zajednice

Članak 28.

(1) Pravna ili fizička osoba – obrtnik smije obavljati djelatnost međunarodnog javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta ako je upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta i ako posjeduje licenciju Zajednice, izdanu sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1071/2009, Uredbe (EZ) br. 1072/2009 i Uredbe (EZ) br. 1073/2009.

(2) Licenciju Zajednice prijevozniku s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj izdaje Ministarstvo.

(3) Prijevoznik koji ima licenciju Zajednice za određenu vrstu prijevoza ne treba imati licenciju za tu vrstu unutarnjeg prijevoza, nego unutarnji prijevoz obavlja temeljem odgovarajuće licencije Zajednice.

Postupak izdavanja licencije Zajednice i primjena odredbi o licencijama za unutarnji prijevoz

Članak 29.

(1) Na postupak dodjele licencije Zajednice, uvjete za početak obavljanja prijevoza, promjenu podataka, privremeno ili trajno ukidanje licencije Zajednice te druga prava i obveze koji proizlaze iz licencije Zajednice, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe dijela III.a ovoga Zakona.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje licencije Zajednice i rješenja o privremenom ili trajnom ukidanju licencije Zajednice nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Ministarstvo vodi evidenciju izdanih licencija Zajednice te evidenciju svih vozila prijavljenih za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza putnika i tereta, odnosno evidenciju svih ovjerenih vjerodostojnih preslika licencije Zajednice.

(4) Evidencija iz stavka 3. ovoga članka vodi se u elektroničkom obliku i sastavni je dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.

Potvrda za vozače iz trećih država

Članak 30.

- (1) Ministarstvo rješenjem prijevozniku izdaje i ukida potvrdu za vozače iz članka 5. Uredbe (EZ) br. 1072/2009.
- (2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje potvrde i protiv rješenja o ukidanju potvrde iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (3) Ministarstvo vodi evidenciju izdanih potvrda za vozače u elektroničkom obliku i ona je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.
- (4) Prijevoznik ne smije povjeriti obavljanje prijevoza vozaču iz trećih država kojemu nije izdana potvrda iz stavka 1. ovoga članka.

IV. PRIJEVOZ PUTNIKA U UNUTARNJEM CESTOVNOM PROMETU

Vrste prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 31.

Javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se kao javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, *shuttle* prijevoz, povremeni prijevoz, autotaksi prijevoz, mikroprijevoz ili kao posebni oblik prijevoza.

IV.a Javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 32.

- (1) Javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu može obavljati prijevoznik koji za to ima važeću licenciju iz članka 14. stavka 2. podstavka 2. ili licenciju Zajednice za prijevoz putnika iz članka 28. ovoga Zakona.
- (2) Javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se kao komunalni prijevoz putnika, županijski prijevoz putnika ili međužupanijski prijevoz putnika.
- (3) Prijevozi na županijskim i međužupanijskim linijama obavljaju se kao putnički, ekspresni ili direktni prijevozi putnika.
- (4) Javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu može se obavljati isključivo sukladno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 19. ovoga Zakona.
- (5) Izdavatelj dozvole za prijevoz ili davatelj koncesije ili tijelo nadležno za dodjelu prava na prijevoz obavljanjem javne usluge dužno je prije početka obavljanja prijevoza dostaviti primjerak dozvole te usklađene i odobrene vozne redove autobusnim kolodvorima na kojima su po voznim redovima predviđena zaustavljanja prijevoznika radi njihove javne objave i informiranja putnika, izrade Očevidnika polazaka i dolazaka sa/na autobusni kolodvor te vođenja evidencije o polascima i dolascima na kolodvor.
- (6) Prijevoznik je dužan na zahtjev korisnika prijevoza Opće uvjete prijevoza učiniti dostupnima. Prijevoznik je Opće uvjete prijevoza dužan javno objaviti na svojim mrežnim (web) stranicama ili na drugi odgovarajući način.
- (7) Javni linijski prijevoz putnika na županijskim i međužupanijskim linijama, na istoj liniji ili na dijelu linije (relaciji) može se obavljati i dodatnim vozilima.
- (8) Pri obavljanju prijevoza na istoj liniji ili dijelu linije (relaciji) dodatnim vozilom dozvoljeno je izostavljanje određenih autobusnih kolodvora ili autobusnih stajališta iz voznog reda.

Pravni temelj za obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 33.

- (1) Komunalni prijevoz putnika obavlja se temeljem ugovora sklopljenog između prijevoznika i jedinice lokalne samouprave na čijem području se takav prijevoz organizira i obavlja, sukladno odluci jedinice lokalne samouprave o komunalnom prijevozu, odredbama ovoga Zakona te odredbama Uredbe (EZ) br. 1370/2007.
- (2) Županijski prijevoz putnika obavlja se na temelju Uredbe (EZ) br. 1370/2007 kao javna usluga ili na temelju dozvole za prijevoz koju nakon provedenog postupka usklađivanja voznih redova izdaje upravno tijelo nadležno za promet jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem području se takav prijevoz organizira i obavlja ili na

temelju koncesije.

(3) Županijski prijevoz putnika može se obavljati na temelju dozvola ili na temelju koncesije samo do sklapanja ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi sukladno Uredbi (EZ) br. 1370/2007 ili do sklapanja ugovora o integriranom prijevozu putnika.

(4) Međužupanijski prijevoz putnika obavlja se temeljem dozvole, koju izdaje Ministarstvo, a nakon provedenog postupka usklađivanja voznih redova.

(5) Mrežu linija za obavljanje županijskog linijskog prijevoza putnika na svom području, a u svrhu sklapanja ugovora o javnoj usluzi, određuje nadležno upravno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, na temelju analize prijevozne potražnje te analize prijevozne ponude drugih prometnih grana.

(6) Dvije ili više jedinica područne (regionalne) samouprave mogu, ovisno o prijevoznim potrebama i stanju na prijevoznom tržištu, zajednički potpisati ugovor o javnoj usluzi prijevoza i za međužupanijske linije čija duljina u jednom smjeru prema daljinaru ne prelazi 100 kilometara.

(7) Ako su mreža linija ili dijelovi mreže linija iz stavka 5. ovoga članka obuhvaćeni dozvolama, odnosno voznim redovima u okviru koncesije za prijevoz po kojima se prometovalo na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, nadležno upravno županijsko tijelo za promet ili nadležno upravno tijelo za promet Grada Zagreba, prilikom sklapanja ugovora o javnoj usluzi, dužno je uvažiti stečena prava prijevoznika koji su obavljali prijevoz temeljem dozvola ili koncesija na dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

(8) Ugovor o prijevozu kao javnoj usluzi iz ovoga članka može se sklopiti na rok koji nije duži od sedam godina.

(9) Ministar pravilnikom o obavljanju javnog prijevoza putnika u cestovnom prometu propisuje način i postupak usklađivanja autobusnih voznih redova, način sklapanja ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi, dokumentaciju koju je potrebno dostaviti prilikom dodjele prava na prijevoz kao javnoj usluzi ili prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole, način registriranja, usklađivanja i odobravanja voznih redova za javni linijski prijevoz, način izdavanja dozvola za javni linijski prijevoz i obrazac dozvola za javni linijski prijevoz.

Obveze prijevoznika u obavljanju javnog linijskog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 34.

Prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu u smislu ovoga Zakona dužan je:

- svoje prijevozne usluge pružati svim korisnicima prijevoza bez diskriminacije i pod jednakim uvjetima
- donijeti i primjenjivati cjenik prijevoznih usluga i putnicima izdavati vozne karte sukladno cjeniku, koje mogu biti u tiskanom ili digitalnom obliku
- obavljati javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu u skladu s ovim Zakonom, potpisanim ugovorima o javnoj usluzi, važećim voznim redovima, važećim dozvolama, važećim cjenicima te Općim uvjetima prijevoza
- za vrijeme prijevoza u vozilu imati običnu presliku primjerka dozvole i voznog reda ili drugog odgovarajućeg dokumenta kojim se dokazuje pravo obavljanja prijevoza (ugovor, izvadak iz ugovora i sl.) i po kojima se prijevoz obavlja
- za vrijeme prijevoza u vozilu imati ostalu dokumentaciju propisanu odredbama ovoga Zakona
- brinuti za red, sigurnost i redovitost obavljanja prijevoza i
- javno, a najmanje na svojim mrežnim (web) stranicama ili na drugi odgovarajući način, objaviti početak, izmjenu ili prestanak obavljanja prijevoza po određenom voznom redu, liniji, odnosno dozvoli.

Daljinar i najmanje vozno vrijeme

Članak 35.

(1) Vozni redovi u javnom linijskom prijevozu putnika u unutarnjem cestovnom prometu izrađuju se isključivo na temelju daljinara i najmanjeg voznog vremena.

(2) Daljinar i najmanje vozno vrijeme utvrđuje Ministarstvo ili tijelo koje za to dobije javnu ovlast od Ministarstva.

(3) Daljinar i najmanje vozno vrijeme upisuju se u Elektroničku bazu podataka daljinara i najmanjih voznih

vremena, koja je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.

(4) Ministar pravilnikom propisuje način određivanja daljinara i najmanjeg voznog vremena.

Vozne karte

Članak 36.

(1) Vozne karte prodaju se samo za one linije po kojima prijevoznik ima pravo obavljati prijevoz temeljem važećih ugovora ili dozvola, u skladu s važećim voznim redom i utvrđenim cjenikom.

(2) Putnici koji koriste javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu tijekom cijele vožnje moraju imati važeću voznu kartu kod sebe. Smatra se da putnik posjeduje voznu kartu ako je ima u tiskanom obliku, u digitalnom obliku (PDF) ili u aplikaciji za prodaju voznih karata.

(3) Na zahtjev inspektora cestovnog prometa ili druge osobe ovlaštene za nadzor putnik je dužan dati voznu kartu na uvid.

(4) Prijevoznik je dužan svakom putniku izdati voznu kartu sukladno odredbama ovoga Zakona.

Obavijest o kašnjenju autobusa

Članak 37.

(1) Prijevoznik je dužan, u slučaju nemogućnosti održavanja polaska ili o zakašnjenju u polasku duljem od 15 minuta na županijskoj liniji, ili u slučaju nemogućnosti održavanja polaska ili o zakašnjenju u polasku duljem od 30 minuta na međuzupanijskoj liniji, bez odgode izvijestiti autobusni kolodvor odnosno putnički terminal s kojeg započinje prijevoz po voznom redu.

(2) Po primitku obavijesti iz stavka 1. ovoga članka autobusni kolodvor s kojeg započinje prijevoz dužan je o zakašnjenju izvijestiti putnike.

(3) Prava putnika u slučaju neodržavanja prijevoza ili u slučaju većeg zakašnjenja ili u slučaju drugih većih problema u prijevozu regulirana su posebnim propisom kojim se reguliraju prava putnika u cestovnom prometu.

Privremeni prekid prijevoza na liniji

Članak 38.

(1) Obavljanje prijevoza na određenoj liniji po kojoj se obavlja javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu može se privremeno prekinuti samo kad nastanu i za vrijeme dok traju okolnosti koje prijevoznik nije mogao predvidjeti, a čije posljedice nije mogao otkloniti (slučajevi više sile).

(2) O privremenom prekidu prijevoza iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je dužan izvijestiti javnost sredstvima javnog priopćavanja ili preko svoje mrežne (web) stranice, odmah nakon nastanka okolnosti koje su taj prekid izazvale.

(3) O privremenom prekidu prijevoza iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik će bez odgode izvijestiti autobusne kolodvore i putničke terminale koje koristi po voznom redu.

Trajna obustava prijevoza

Članak 39.

(1) Ako prijevoznik ne može obavljati prijevoz prema odobrenom voznom redu na međuzupanijskoj liniji, odnosno na županijskoj liniji kada županijski prijevoz nije reguliran ugovorom o javnoj usluzi, a za koje ima dozvolu ili koncesiju, dužan je izdavatelju dozvole ili davatelju koncesije podnijeti zahtjev za trajnu obustavu prijevoza.

(2) Trajna obustava prijevoza na linijama u komunalnom i županijskom prijevozu, ako isti nije reguliran dozvolama ili koncesijom, regulirana je odredbama ugovora o javnoj usluzi kojim se regulira pravo na prijevoz.

(3) Izdavatelj dozvole ili davatelj koncesije, po primitku zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, donijet će rješenje o ukidanju dozvole ili voznog reda radi trajne obustave prijevoza.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka, može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Prijevoznik je dužan o trajnoj obustavi prijevoza na određenoj liniji izvijestiti javnost preko medija ili vlastite mrežne (web) stranice.

(6) O trajnoj obustavi prijevoza iz stavka 1. ovoga članka izdavatelj dozvole ili davatelj koncesije će bez odgode

pisanim putem izvijestiti autobusne kolodvore koje je prijevoznik koristio po voznom redu, dostavom preslike rješenja iz stavka 3. ovoga članka, kao i inspekciju cestovnog prometa.

(7) Ako prijevoznik zbog neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz po dozvoli, odnosno voznom redu na županijskoj ili međužupanijskoj liniji uzastopce najmanje tri dana, gubi pravo obavljanja prijevoza na toj liniji ili voznom redu, prijevoz se trajno obustavlja, a dozvola odnosno vozni red prestaju važiti.

(8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka izdavaatelj dozvole donosi rješenje kojim se dozvola ukida.

(9) Protiv rješenja iz stavka 8. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu za županijske linije ili se može pokrenuti upravni spor za međužupanijske linije.

(10) Ako prijevoznik ne obavlja prijevoz u skladu s odredbama stavka 7. ovoga članka na dijelu linije ili ne obavlja prijevoz na samo određenom polasku, rješenjem će se ukinuti samo taj dio linije ili samo određeni polazak.

Zajedničko obavljanje prijevoza

Članak 40.

(1) Dva ili više prijevoznika mogu zajednički obavljati prijevoz kao kooperaciju.

(2) Prijevoznici iz stavka 1. ovoga članka u slučaju zajedničkog obavljanja prijevoza na međužupanijskoj liniji ili županijskoj liniji kada županijski prijevoz nije reguliran ugovorom o javnoj usluzi, dužni su uz zahtjev za zajedničko obavljanje prijevoza priložiti i pisani ugovor o zajedničkom obavljanju prijevoza.

(3) U ugovoru iz stavka 2. ovoga članka obvezno je navesti koji od prijevoznika je u određenom razdoblju odgovoran za održavanje prijevoza na liniji, kao i utvrditi druga prava i obveze prijevoznika u vezi sa zajedničkim obavljanjem prijevoza.

(4) Za prijevoz iz stavka 1. ovoga članka izdaje se jedna dozvola koja glasi na sve prijevoznike.

(5) U slučaju prestanka ispunjavanja bilo kojeg uvjeta za izdavanje dozvole ili u slučaju izricanja mjere zabrane obavljanja prijevoza u trajanju dužem od tri mjeseca nekom od prijevoznika iz stavka 1. ovoga članka, dozvola iz stavka 4. ovoga članka ukida se rješenjem.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka izdaje se nova dozvola iz koje će biti izostavljen prijevoznik koji je prestao ispunjavati bilo koji od uvjeta za izdavanje dozvole ili mu je izrečena mjera zabrane obavljanja prijevoza u trajanju dužem od tri mjeseca.

(7) Zajedničko obavljanje prijevoza u komunalnom i županijskom prijevozu putnika, ako se isti obavlja temeljem koncesije ili ugovora o javnoj usluzi, regulirano je ugovorom o koncesiji ili ugovorom o javnoj usluzi kojim se uređuje takav prijevoz.

(8) Prijevoznici koji zajednički obavljaju prijevoz dužni su ga obavljati sukladno odredbama ugovora o zajedničkom obavljanju prijevoza, odredbama ovoga Zakona te uvjetima iz dozvole iz stavaka 4. i 6. ovoga članka.

(9) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu za županijske linije ili se može pokrenuti upravni spor za međužupanijske linije.

Način obavljanja javnog linijskog prijevoza u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 41.

(1) Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika na liniji za koju ima dozvolu ili pravo na prijevoz sukladno ugovoru o koncesiji ili ugovoru o javnoj usluzi u svoje ime, na vlastitu odgovornost i za vlastiti račun.

(2) Prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika u županijskom prijevozu i u međužupanijskom prijevozu dužan je jednim vozilom održavati prijevoz samo temeljem jedne dozvole, odnosno voznog reda.

(3) Prijevoznik iz stavka 2. ovoga članka može, u uvjetima kada to dozvoljava razina prijevozne potražnje, obavljati prijevoz jednim vozilom i temeljem najviše dviju dozvola odnosno voznih redova isključivo ako se u voznim redovima tih dozvola podudaraju vremena vožnje i itinerari kretanja na određenoj relaciji.

(4) U slučaju obavljanja prijevoza na način iz stavka 3. ovoga članka prijevoznik je dužan za naplatu karata na traženim relacijama koristiti važeće cjenike iz svake pojedinačne dozvole tako da primjenjuje cijenu prijevoza na određenoj relaciji koja je najpovoljnija za putnika.

Podvozarstvo

Članak 42.

(1) Prijevoznik može privremeno, na određenoj liniji u županijskom linijskom prijevozu ako je isti reguliran dozvolama za prijevoz i u međuzupanijskom linijskom prijevozu, ne dulje od 180 dana tijekom jedne kalendarske godine, povjeriti obavljanje prijevoza putnika drugom prijevozniku koji ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom, na temelju pisanog ugovora o podvozarstvu.

(2) U slučaju obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovoga članka nositelj dozvole dužan je nakon sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka ishoditi suglasnost izdavatelja dozvole.

(3) Za vrijeme obavljanja prijevoza suglasnost izdavatelja dozvole za obavljanje podvozarstva mora se nalaziti u vozilu i vozač je mora pokazati na zahtjev osobe koja je ovlaštena za nadzor.

(4) Podvozarstvo u prijevozu putnika koji se uređuje temeljem ugovora o koncesiji ili ugovora o javnoj usluzi uređuje se odredbama ugovora o koncesiji ili ugovora o javnoj usluzi kojim se uređuje pravo na prijevoz.

Obveze vozača u javnom linijskom prijevozu putnika

Članak 43.

(1) Vozač u javnom linijskom prijevozu putnika dužan je:

- u granicama raspoloživih mjesta u vozilu, prihvatiti i prevesti svaku osobu, uz prihvat prtljage, sukladno odredbama Općih uvjeta prijevoza
- udaljiti iz vozila svaku osobu koja narušava red i mir u vozilu, koja ometa druge putnike ili članove posade, osobu u alkoholiziranom stanju ili osobu koja na bilo koji drugi način krši odredbe Općih uvjeta prijevoza
- poštivati vozni red i ostale uvjete iz dozvole, odnosno ugovora o prijevozu
- koristiti mjesta zaustavljanja koja su predviđena voznim redom
- ne ukrcavati i/ili iskrcavati putnike izvan autobusnih kolodvora, putničkih terminala i autobusnih stajališta, koji su određeni voznim redom
- imati u vozilu i na zahtjev osobe ovlaštene za nadzor pokazati izvod iz licencije za obavljanje unutarnjeg prijevoza ili ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za međunarodni prijevoz kao javnu uslugu
- imati u vozilu ispravno popunjeni putni radni list u županijskom i međuzupanijskom javnom linijskom i posebnom linijskom prijevozu te u mikroprijevozu
- imati u vozilu primjerak ugovora o podvozarstvu, ako se prijevoz obavlja kao podvozarstvo, te suglasnost nadležnog tijela na podvozarstvo
- imati u vozilu običnu presliku primjerka dozvole, ovjerenog voznog reda ili drugog dokumenta na temelju kojeg se obavlja prijevoz putnika
- imati u vozilu dokaz kojim se dokazuje radni status vozača kod prijevoznika koji obavlja prijevoz (preslika važećeg ugovora o radu ili ovjerena zadnja isplatna lista od plaće ili ovjerena potvrda poslodavca o zasnovanom radnom odnosu ili prijava radnika na zdravstveno i mirovinsko osiguranje)
- imati u vozilu potvrdu za vozače iz trećih država, ako je vozač obveznik njezina posjedovanja i
- imati u vozilu sve druge potrebne dokumente propisane ovim Zakonom, a koji se odnose na obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika.

(2) Vozač je dužan poslodavcu redovito predavati pravilno popunjene putne radne listove, a poslodavac ih je dužan čuvati najmanje dvije godine od dana prometovanja te pokazati na zahtjev osobe ovlaštene za nadzor.

(3) Uz pravilno popunjeni putni radni list iz stavka 2. ovoga članka mora se nalaziti i odgovarajuća evidencija rada mobilnih radnika vezana za predmetni putni radni list, sukladno posebnim propisima kojima se reguliraju radna vremena mobilnih radnika u cestovnom prijevozu.

IV.b Posebni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje posebnog linijskog prijevoza putnika

Članak 44.

(1) Posebni linijski prijevoz putnika može obavljati prijevoznik koji posjeduje licenciju za javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu ili licenciju Zajednice za prijevoz putnika.

(2) Posebni linijski prijevoz prijevoznik obavlja vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno ili osam + jedno putničko mjesto i vozilima kategorije M2 i M3, odnosno specijalnim cestovnim vozilima, na osnovi sklopljenog pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika.

(3) Popis putnika obvezni je i sastavni dio ugovora iz stavka 2. ovoga članka i prijevoznik ga za vrijeme prijevoza mora imati u vozilu.

(4) Tijekom obavljanja posebnog linijskog prijevoza prijevoznik u vozilu mora imati presliku ugovora.

(5) Prijevozniku je zabranjen prijevoz putnika iz stavka 1. ovoga članka koji nisu upisani u popis putnika.

(6) Prijevoznik je dužan u roku od osam dana od dana sklapanja ugovora iz stavka 2. ovoga članka dostaviti primjerak ugovora Ministarstvu za međuzupanijski posebni linijski prijevoz, odnosno upravnom tijelu županije ili Grada Zagreba nadležnom za poslove prometa za županijski posebni linijski prijevoz, koji vode Registar posebnih linijskih prijevoza.

(7) Podaci iz Registara posebnih linijskih prijevoza unose se u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika i čine njegov sastavni dio.

(8) Iznimno, u sklopu posebnog linijskog prijevoza putnika može se obavljati i prijevoz putnika koji nisu navedeni u popisu putnika iz stavka 3. ovoga članka u mjesta i iz mjesta u kojima ne postoji organizirani javni linijski prijevoz putnika.

(9) Za obavljanje prijevoza iz stavka 8. ovoga članka prijevoznik mora imati dozvolu koju za međuzupanijske linije izdaje Ministarstvo, a za županijske linije upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa ili upravno tijelo za promet Grada Zagreba, o čemu se odlučuje rješenjem.

(10) Prilikom izdavanja dozvole iz stavka 9. ovoga članka izdavatelj dozvole dužan je utvrditi sljedeće:

- vremensku i mjesnu dostupnost javnog linijskog cestovnog prijevoza, drugih oblika prijevoza putnika propisanih ovim Zakonom i prijevoza putnika iz drugih grana prometa
- potrebe posebnih kategorija korisnika prijevoza
- utjecaj na ekonomsku, stratešku i društvenu opstojnost postojećih linija i
- mogućnosti rješavanja prijevoza putnika mikroprijevozom ili javnim linijskim prijevozom ugovorom o javnoj usluzi.

(11) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za županijske linije iz stavka 9. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu, a protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za međuzupanijske linije iz stavka 9. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.

(12) Ministar će pravilnikom iz članka 33. stavka 9. ovoga Zakona propisati obvezne elemente ugovora o posebnom linijskom prijevozu.

IV.c *Shuttle* prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje shuttle prijevoza

Članak 45.

(1) *Shuttle* prijevoz može obavljati prijevoznik koji ima licenciju za javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu ili licenciju Zajednice za prijevoz putnika.

(2) Prijevoznik na vozilu kojim se obavlja prijevoz iz stavka 1. ovoga članka mora na vidljivom mjestu imati istaknutu oznaku vrste prijevoza, oznaku relacije na kojoj se prijevoz obavlja, cjenik i vrijeme polaska.

(3) Za vrijeme obavljanja *shuttle* prijevoza putnika vozač u vozilu mora imati presliku ugovora o obavljanju *shuttle* prijevoza, cjenik i dokumente iz članka 43. stavka 1. podstavka 6. i 10. ovoga Zakona.

(4) *Shuttle* prijevoz putnika prijevoznik mora obavljati sukladno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 50. ovoga Zakona i ne smije imati obilježja drugih oblika prijevoza.

IV.d Povremeni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje povremenog prijevoza putnika

Članak 46.

(1) Povremeni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu može obavljati prijevoznik koji ima licenciju

za obavljanje prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu ili licencijsku Zajednice za prijevoz putnika.

(2) Povremeni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu prijevoznik može obavljati vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno i osam + jedno putničko mjesto ili vozilima kategorije M2 ili M3.

(3) Povremeni prijevoz putnika koji obavlja prijevoznik ne smije sadržavati ponovljene elemente linijskog ni posebnog linijskog prijevoza ni autotaksi prijevoza, kao što su relacija, vrijeme odlaska i dolaska te unaprijed definirana mjesta ulaska i izlaska putnika.

(4) Povremeni prijevoz namijenjen je potrebama za jednokratnim putovanjima i nema funkciju prijevoza dnevne migracije.

(5) Povremeni prijevoz putnika obavlja se na temelju pisanog ugovora sklopljenog između naručitelja prijevoza i prijevoznika.

(6) Pri obavljanju povremenog prijevoza putnika vozač u vozilu mora imati presliku ugovora o prijevozu iz stavka 5. ovoga članka, ispravno popunjeni putni list te dokumente iz članka 43. stavka 1. podstavka 6. i 10. ovoga Zakona.

(7) Ako je povremeni prijevoz putnika reguliran ugovorom kojim je obuhvaćeno više putovanja, u vozilu prijevoznik, osim ugovora, mora imati i nalog za predmetnu vožnju ili drugi odgovarajući dokument (vaučer, zahtjev za prijevoz i sl.).

(8) Povremeni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu može se obavljati kao kružna vožnja zatvorenih vrata, putovanje punog vozila u polasku i praznog u povratku, putovanje praznog vozila u polasku i punog u povratku te kao prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama, o čemu je potrebno napraviti bilješku u određenu rubriku putnog lista.

(9) Ministar će pravilnikom propisati obrazac, sadržaj, način popunjavanja i čuvanja putnih listova za obavljanje povremenog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu te način vođenja i rokove čuvanja putnih listova.

IV.e Autotaksi prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje autotaksi prijevoza putnika

Članak 47.

(1) Autotaksi prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se na temelju licencijske za autotaksi prijevoz putnika i dozvole za autotaksi prijevoz putnika, sukladno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

(2) Pravne i fizičke osobe – obrtnici koji obavljaju autotaksi prijevoz, isključivo radi zaustavljanja u svrhu ukrcaja i iskrcaja putnika mogu koristiti stajališta namijenjena za vozila javnog prijevoza i autotaksi stajališta, a za vožnju mogu koristiti posebno obilježene prometne trake koje im daju prednost kretanja.

(3) Dozvolu za obavljanje autotaksi prijevoza iz stavka 1. ovoga članka rješenjem izdaje nadležno upravno tijelo za promet jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba. Pravna ili fizička osoba – obrtnik može dobiti dozvolu više jedinica lokalne samouprave ako zadovoljava sve uvjete propisane ovim Zakonom.

(4) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka izdat će se pravnoj ili fizičkoj osobi – obrtniku koja ima važeću licencijsku za obavljanje autotaksi prijevoza u unutarnjem cestovnom prometu u trenutku predaje zahtjeva za izdavanje dozvole.

(5) Jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb ne može ograničiti broj izdanih dozvola na svom području.

(6) Jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb može donijeti propis kojim utvrđuje lokacije i opremljenost autotaksi stajališta, način njihova korištenja, kao i visinu naknade za izdavanje dozvola.

(7) Najviša naknada za izdavanje dozvole ne može biti viša od jedne desetine prosječne mjesečne isplaćene netoplaće u pravnim osobama u jedinici lokalne samouprave, odnosno Gradu Zagrebu za posljednji mjesec za koji su objavljeni podaci, a koji prethodi podnošenju zahtjeva za izdavanje dozvole.

(8) Pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik podnosi jedinici lokalne samouprave, odnosno Gradu Zagrebu zahtjev za izdavanje dozvole u pisanom ili u elektroničkom obliku. Uz zahtjev treba priložiti presliku važeće licencijske za obavljanje autotaksi prijevoza putnika.

(9) Ako je omogućeno izdavanje dozvole u elektroničkom obliku, svi potrebni dokazi prilažu se u elektroničkom obliku.

(10) Ako podnositelj urednog zahtjeva ispunjava propisane uvjete, nadležno upravno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba izdaje rješenje o dozvoli za obavljanje autotaksi prijevoza te dostavlja podnositelju zahtjeva izvornik dozvole.

(11) Nadležno upravno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba dužno je odlučiti o zahtjevu za izdavanje dozvole i donijeti odgovarajuće rješenje u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(12) Ako nadležno upravno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba ne odluči o zahtjevu u navedenom roku, po zahtjevu će postupati Ministarstvo, koje će donijeti odgovarajuće rješenje u roku od idućih 15 dana, u kojem slučaju se naknada za izdavanje dozvole iz stavka 7. ovoga članka uplaćuje u korist državnog proračuna Republike Hrvatske.

(13) Dozvola se izdaje na razdoblje od pet godina, a najdulje do dana isteka licencije.

(14) Dozvola nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdana.

(15) Prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu dozvole autotaksi prijevoznik dužan je dokazati da ispunjava uvjete za dobivanje licencije za obavljanje autotaksi prijevoza putnika. Zahtjev za obnovu dozvole podnosi se najkasnije dva mjeseca prije isteka roka njezina važenja.

(16) Ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava propisane uvjete za izdavanje ili obnovu dozvole, nadležno upravno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba zahtjev će odbiti rješenjem protiv kojega se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(17) Izvornik dozvole nalazi se u sjedištu autotaksi prijevoznika.

(18) Prilikom obavljanja autotaksi prijevoza, odnosno tijekom vožnje vozač autotaksi prijevoznika dužan je u vozilu imati presliku dozvole.

(19) Sve izdane dozvole i licencije za autotaksi prijevoz putnika te podatke o vozilima kojima se obavlja autotaksi prijevoz izdavatelji licencija i dozvola dužni su upisati u Bazu izdanih licencija i dozvola za autotaksi prijevoz, koja je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.

(20) Nadzor nad obavljanjem autotaksi prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu provodi Ministarstvo, službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove i ministarstva nadležnog za financije, službenici Carinske uprave (u daljnjem tekstu: Carinska uprava) te komunalni i/ili prometni redari jedinice lokalne samouprave na čijem području se autotaksi prijevoz obavlja.

(21) U obavljanju nadzora iz stavka 20. ovoga članka komunalni i/ili prometni redari jedinice lokalne samouprave, službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove i Carinske uprave imaju ovlast pregleda dokumentacije, licencije, dozvola, vozila i vozača.

(22) U slučaju utvrđenih nepravilnosti službenici iz stavka 20. ovoga članka obvezni su o tome sastaviti pisano izvješće i dostaviti ga inspekciji cestovnog prometa na daljnje postupanje.

Područje obavljanja autotaksi prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu i cjenik autotaksi usluga

Članak 48.

(1) Autotaksi prijevoz putnika obavlja se tako da prijevoznik koji obavlja djelatnost autotaksi prijevoza smije ukrcati putnika i započeti prijevoz samo na području jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba za koju ima dozvolu.

(2) Ako prijevoznik pruža uslugu autotaksi prijevoza putnika putem taksimetra, za vrijeme obavljanja usluge u vozilu mora biti uključen taksimetar i mora na vidljivom mjestu u vozilu imati istaknut cjenik.

(3) Cjenik autotaksi prijevoza iz stavka 2. ovoga članka samostalno utvrđuje prijevoznik, a mora sadržavati najmanje cijenu po jednom prijeđenom kilometru.

(4) Ako prijevoznik pruža uslugu autotaksi prijevoza putnika putem elektroničke aplikacije iz koje su putniku unaprijed vidljivi maksimalna cijena i planirana ruta putovanja, aplikacija mora biti uključena u vozilu za cijelo vrijeme pružanja usluge.

Strani autotaksi prijevoznik

Članak 49.

Strani prijevoznik može obavljati autotaksi prijevoz putnika na teritoriju Republike Hrvatske ako je to uređeno

međunarodnim ugovorom, pod uvjetima iz tog ugovora.

IV.f Mikroprijevoz *Obavljanje mikroprijevoza*

Članak 50.

(1) Mikroprijevoz može obavljati prijevoznik koji posjeduje licenciju za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu ili licenciju za autotaksi prijevoz ili licenciju za djelatnost iznajmljivanja vozila s vozačem ili licenciju Zajednice za prijevoz putnika, temeljem odredbi odluke jedinice lokalne samouprave o mikroprijevozu te temeljem odredbi ovoga Zakona.

(2) Mikroprijevoz prijevoznik obavlja vozilima kategorije M1 ili vozilima kategorije M2, pod uvjetima propisanim odlukom jedinice lokalne samouprave o mikroprijevozu.

(3) Mikroprijevoz prijevoznik obavlja radi zadovoljavanja prijevoznih potreba stanovništva u ruralnim i slabo naseljenim područjima, tamo gdje nije organiziran javni linijski prijevoz putnika, sukladno voznom redu koji je prilagođen osobama koje traže prijevoz.

(4) Mikroprijevoz se obavlja na temelju ugovora potpisanog između naručitelja prijevoza i prijevoznika, a u skladu s odredbama odluke jedinice lokalne samouprave o mikroprijevozu.

(5) Za vrijeme obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovoga članka vozač mora kod sebe imati presliku ugovora o mikroprijevozu.

(6) Odlukom jedinice lokalne samouprave o mikroprijevozu određuju se potrebe za mikroprijevozom te način podmirenja troškova prijevoza.

(7) Naručitelj prijevoza iz stavka 4. ovoga članka može biti isključivo tijelo državne uprave, jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravna osoba koju je osnovalo tijelo državne uprave i/ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave i pravna osoba kojoj su tijela državne uprave i/ili jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave temeljem posebne odluke ili ugovora povjerile organiziranje mikroprijevoza na svom području.

(8) Jedinica lokalne samouprave, ako ujedno nije i naručitelj prijevoza, mora dati pisanu suglasnost na ugovor iz stavka 4. ovoga članka.

(9) Ugovor o pružanju usluge mikroprijevoza može imati karakter ugovora o pružanju javnih usluga.

(10) U slučaju iz stavka 9. ovoga članka ugovor mora sadržavati minimalno elemente koji su propisani Uredbom (EZ) br. 1370/2007 i Uredbom (EU) 2016/2338.

(11) Mikroprijevoz se može organizirati i na relacijama na kojima postoji javni linijski prijevoz u dane kada javni linijski prijevoz ne prometuje (npr. za vrijeme kada nema nastave, u dane vikenda, blagdana i sl.).

IV.g Posebni oblici prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu *Obavljanje posebnih oblika prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu*

Članak 51.

(1) Način obavljanja posebnih oblika prijevoza putnika cestovnim turističkim vlakom, zaprežnim vozilom ili nekim drugim cestovnim vozilom, obavljanje privremenog supstitucijskog prijevoza cestovnim prijevoznim sredstvima umjesto prijevoznih sredstava drugih prometnih grana, rješenjem, a na zahtjev prijevoznika, određuje nadležno upravno tijelo za promet u jedinici lokalne samouprave, odnosno Gradu Zagrebu.

(2) Posebni oblik prijevoza mora se obavljati u skladu s rješenjem iz stavka 1. ovoga članka čiju presliku vozač mora imati kod sebe za vrijeme obavljanja prijevoza.

(3) Na rješenje iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(4) Iznajmljivanje vozila s vozačem kao poseban oblik prijevoza prijevoznik obavlja isključivo na temelju licencije, sukladno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 16. ovoga Zakona, a vozači moraju zadovoljiti uvjete propisane pravilnikom iz članka 33. stavka 9. ovoga Zakona.

(5) Prijevoz iz stavka 4. ovoga članka može obavljati prijevoznik koji posjeduje važeću licenciju za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika ili licenciju za autotaksi prijevoz ili licenciju za posebne oblike prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu ili licenciju Zajednice za prijevoz putnika.

V. INTEGRIRANI PRIJEVOZ PUTNIKA U UNUTARNJEM PROMETU (IPP)

Posebni pojmovi vezani za IPP

Članak 52.

Vezano za integrirani javni prijevoz putnika u unutarnjem prometu (IPP) u ovom Zakonu koriste se sljedeći posebni pojmovi:

1. »jedinstveni vozni red« je akt koji sadrži međusobno usklađene vozne redove različitih međusobno povezanih vrsta javnog prijevoza
2. »lokalno nadležno tijelo« je svako nadležno tijelo čije zemljopisno područje nadležnosti nije cijelo područje Republike Hrvatske, odnosno nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave ili nadležno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave
3. »nadležno tijelo« je svako tijelo javne vlasti ili skupina tijela javne vlasti s ovlastima intervencije u javni prijevoz putnika na određenom zemljopisnom području, odnosno svako tijelo – pravna osoba kojoj je dana takva nadležnost
4. »obveza pružanja javne usluge prijevoza putnika« je zahtjev koji definira ili odredi nadležno tijelo kako bi osiguralo usluge javnog prijevoza putnika od općeg interesa koje operater, kada bi promatrao samo svoje komercijalne interese, ne bi preuzeo ili ih ne bi preuzeo u istom opsegu ili pod istim uvjetima bez naknade
5. »operater javne usluge prijevoza putnika« je svaki javni ili privatni poduzetnik ili skupina takvih poduzetnika koji pružaju usluge javnog prijevoza putnika ili javno tijelo koje pruža usluge javnog prijevoza putnika, a koji ima licenciju i druge potrebne dozvole za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika
6. »ugovor o pružanju javne usluge« je jedan ili više pravno obvezujućih akata koji potvrđuju sporazum između nadležnog tijela i operatera javne usluge o povjeravanju upravljanja i obavljanja usluga javnog prijevoza putnika tom operateru koji je obuhvaćen obvezama pružanja javne usluge, a može biti i odluka koju je donijelo nadležno tijelo
7. »ugovor o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika« je ugovor sklopljen između operatera javnog prijevoza putnika i nadležnog tijela, odnosno lokalnog nadležnog tijela i
8. »usluga integriranog javnog prijevoza putnika – IPP« je usluga koja obuhvaća međusobno povezane usluge javnog prijevoza putnika unutar određenog zemljopisnog područja s jedinstvenom informacijskom službom, jedinstvenom voznom kartom, odnosno tarifnim sustavom i jedinstvenim voznim redom.

Opće odredbe o integriranom prijevozu putnika

Članak 53.

Radi ekonomičnijeg i učinkovitijeg odvijanja javnog prijevoza putnika te radi povećanja kvalitete prijevozne usluge za korisnike operateri prijevozne usluge različitih vrsta prijevoza mogu pružati usluge integriranog prijevoza putnika – IPP.

Članak 54.

Usluge integriranog javnog prijevoza putnika, u smislu ovoga Zakona, mogu se pružati:

- a) samo na području jedne jedinice područne (regionalne) samouprave ili jedne jedinice lokalne samouprave ili
- b) na području više jedinica lokalne i/ili područne (regionalne) samouprave na određenom pilot-području i
- c) ako operater usluge javnog prijevoza putnika ima sklopljen ugovor o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika s nadležnim tijelom, odnosno lokalnim nadležnim tijelom.

Ugovor o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika

Članak 55.

(1) Ugovor o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika sklapa se između operatera javnog prijevoza putnika i jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave uz suglasnost Ministarstva, ako Ministarstvo nije ujedno i nadležno tijelo.

(2) Nadležno tijelo za usluge integriranog prijevoza putnika je:

- za usluge integriranog javnog prijevoza putnika na području jedne jedinice područne (regionalne) samouprave
- županijsko upravno tijelo nadležno za promet ili upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za promet

- za usluge integriranog javnog prijevoza putnika na području jedne jedinice lokalne samouprave – nadležno upravno tijelo za promet općine ili grada (osim Grada Zagreba) ili
- za usluge integriranog javnog prijevoza putnika na pilot-području, kada se usluga integriranog prijevoza putnika pruža na području više jedinica područne (regionalne) i/ili lokalne samouprave – Ministarstvo, odnosno pravna osoba koju su jedinice područne (regionalne) samouprave osnovale radi integracije sustava javnog prijevoza uz suglasnost Ministarstva.

Ciljevi sklapanja Ugovora o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika

Članak 56.

- Ugovor o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika sklapa se u svrhu postizanja sljedećih ciljeva:
- definiranja međusobnih prava i obveza između operatera usluge javnog prijevoza putnika i nadležnog tijela, odnosno lokalnog nadležnog tijela glede osiguranja infrastrukturnih preduvjeta za odvijanje usluge
 - određivanja područja, odnosno pilot-područja integracije
 - utvrđivanja prometne mreže linija koja je obuhvaćena integracijom
 - definiranja obveza pružanja javne usluge
 - definiranja standarda kvalitete
 - utvrđivanja naknade za obavljanje usluge od javnog interesa i
 - definiranja obveze dostavljanja podataka nadležnom tijelu, odnosno lokalnom nadležnom tijelu o pružanju usluge.

Obvezni prilozi Ugovora o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika

Članak 57.

Obvezne priloge Ugovora o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika čine:

- opći uvjeti prijevoza
- cjenik i troškovnik usluge prijevoza i
- jedinstveni vozni red.

Članak 58.

(1) Ugovor o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika može imati karakter ugovora o pružanju javnih usluga.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ugovor mora sadržavati minimalno elemente koji su propisani Uredbom (EZ) br. 1370/2007 i Uredbom (EU) br. 2016/2338.

Prestanak Ugovora o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika

Članak 59.

- Ugovor o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika obvezno prestaje zbog sljedećih razloga:
- uvođenja usluge integriranog prijevoza putnika temeljem posebnog zakona kojim se regulira integrirani prijevoz putnika, ako tim zakonom nije drukčije propisano
 - sklapanja ugovora o javnoj usluzi u županijskom prijevozu putnika u cestovnom prometu, ako ugovorom o javnoj usluzi u županijskom prijevozu putnika u cestovnom prometu nije drukčije propisano
 - sklapanja ugovora o komunalnom prijevozu u cestovnom prometu, ako ugovorom o komunalnom prijevozu nije drukčije propisano i
 - ostalih razloga navedenih u ugovoru o pružanju usluge integriranog javnog prijevoza putnika.

Primjena ostalih propisa u integriranom javnom prijevozu putnika

Članak 60.

Na pružanje usluga integriranog javnog prijevoza putnika primjenjuju se:

- a) na linije javnog prijevoza putnika cestom uključene u integrirani javni prijevoz putnika – odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje obavljanje komunalnog prijevoza putnika, županijskog prijevoza putnika,

međuzupanijskog prijevoza putnika i mikroprijevoza

b) na linije javnog prijevoza putnika morem uključene u integrirani javni prijevoz putnika – odredbe zakona kojima se uređuje obavljanje prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu

c) na linije javnog prijevoza putnika unutarnjim plovnim putevima uključene u integrirani javni prijevoz putnika – odredbe propisa kojima se uređuje obavljanje prijevoza na unutarnjim plovnim putevima

d) na linije javnog prijevoza putnika u željezničkom prometu uključene u integrirani javni prijevoz putnika – odredbe propisa kojima se uređuje obavljanje željezničkog prijevoza

e) na linije javnoga gradskog prijevoza putnika uključene u integrirani javni prijevoz putnika – odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje komunalni prijevoz putnika i odredbe propisa o komunalnom gospodarstvu i

f) na pitanja zaštite prava korisnika integriranog javnog prijevoza putnika – odredbe propisa kojima se uređuje zaštita prava potrošača i zaštita prava putnika.

VI. PRIJEVOZ PUTNIKA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Vrste javnog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Članak 61.

Javni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu može se obavljati kao javni linijski prijevoz putnika, posebni linijski prijevoz putnika, povremeni prijevoz putnika i autotaksi prijevoz putnika.

VI.a Javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Način obavljanja javnog linijskog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Članak 62.

(1) Javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu na području država članica uspostavlja se i obavlja sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009.

(2) Javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i trećih država, tranzitni prijevoz putnika kroz Republiku Hrvatsku povezan s tim prijevozima te međunarodni linijski prijevoz putnika što ga obavlja prijevoznik države članice iz Republike Hrvatske ili kroz Republiku Hrvatsku u treću državu, uspostavlja se u skladu s međunarodnim ugovorima, uz uvažavanje načela uzajamnosti, a obavlja se na temelju dozvole izdane uz suglasnost država kroz koje prijevoz prolazi, u skladu s uvjetima koji su određeni ovim Zakonom i međunarodnim ugovorima.

(3) Javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu prijevoznik može obavljati isključivo autobusima na temelju dozvole za javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu i u skladu s tom dozvolom i njezinim sastavnim dijelovima (itinerarom, cjenikom i voznim redom).

(4) Prijevoz putnika iz stavka 3. ovoga članka može se u slučaju prijevozne potrebe obavljati na liniji ili dijelu linije (relaciji) dodatnim autobusima.

(5) Prilikom obavljanja prijevoza putnika dodatnim autobusima dozvoljeno je izostavljanje određenih autobusnih kolodvora ili stajališta iz voznog reda.

Dozvola Zajednice za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika

Članak 63.

(1) Dozvolu Zajednice u Republici Hrvatskoj izdaje Ministarstvo, na zahtjev prijevoznika. Dozvola se izdaje sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009, o čemu se odlučuje rješenjem.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole Zajednice nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Međunarodni linijski prijevoz putnika na području država članica prijevoznik može obavljati isključivo na temelju dozvole Zajednice i u skladu s tom dozvolom.

(4) Prije izdavanja dozvole Zajednice prijevoznik je obavezan pribaviti suglasnost svih autobusnih kolodvora koje koristi po voznom redu o raspoloživosti slobodnih perona i o mogućnosti prihvata i otpreme autobusa i putnika na liniji, radi obavljanja prijevoza temeljem te dozvole.

Dozvola za javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu u treće države

Članak 64.

(1) Međunarodni linijski prijevoz putnika iz članka 62. stavka 2. ovoga Zakona na teritoriju Republike Hrvatske prijevoznik može obavljati samo na temelju dozvole koju izdaje Ministarstvo, u skladu s dozvolom i njezinim sastavnim dijelovima (itinerarom, cjenikom i voznim redom), o čemu se odlučuje rješenjem.

(2) Za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:

– domaći prijevoznik mora imati licenciju Zajednice

– u obavljanje prijevoza na liniji koja ima stajališta na teritoriju Republike Hrvatske obvezno mora biti uključen domaći prijevoznik

– vozni red mora biti usklađen i

– sve države preko čijeg teritorija prometuje linija moraju biti suglasne s obavljanjem prijevoza na toj liniji.

(3) Dozvola se izdaje na zahtjev domaćeg prijevoznika i nije prenosiva na drugog prijevoznika.

(4) Dozvola se izdaje s rokom važenja do pet godina ili do dana isteka licencije.

(5) Uz zahtjev iz stavka 3. ovoga članka obvezno se prilažu vozni red, cjenik, itinerar, ugovor sklopljen između domaćeg i stranog prijevoznika o zajedničkom obavljanju međunarodnog linijskog prijevoza putnika, kao i drugi prilozi utvrđeni međunarodnim ugovorom.

(6) Ministarstvo izdaje dozvolu za dio linije koji prometuje preko teritorija Republike Hrvatske, nakon dobivene suglasnosti svih država preko kojih linija prometuje.

(7) Sastavni dijelovi dozvole su ovjereni vozni red, cjenik i itinerar.

(8) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Ministarstvo vodi Upisnik izdanih dozvola za međunarodni linijski prijevoz.

(10) Ministarstvo će Upisnik izdanih dozvola za međunarodni linijski prijevoz učiniti javno dostupnim preko svoje mrežne (web) stranice.

(11) Upisnik izdanih dozvola za međunarodni linijski prijevoz putnika može biti dio baza podataka u Nacionalnom registru cestovnih prijevoznika.

Tranzitni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Članak 65.

(1) Tranzitni linijski prijevoz putnika preko teritorija Republike Hrvatske prijevoznik može obavljati na temelju dozvole koju izdaje Ministarstvo, bez ulaska i izlaska putnika na teritoriju Republike Hrvatske, u skladu s dozvolom i njezinim sastavnim dijelovima (itinerarom, cjenikom i voznim redom), o čemu se odlučuje rješenjem.

(2) Pri obavljanju tranzitnog linijskog prijevoza putnika preko teritorija Republike Hrvatske prijevoznik u autobusu mora imati izvornik dozvole koja glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili izvornik dozvole i ugovor o podvozarstvu sklopljen između prijevoznika na kojeg glasi dozvola i prijevoznika koji obavlja prijevoz na temelju ugovora o podvozarstvu, ovjeren kod javnog bilježnika.

(3) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Na izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 64. ovoga Zakona.

Primjena odredbi o javnom linijskom prijevozu putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 66.

Na objavljivanje voznih redova, način i uvjete korištenja autobusnih kolodvora, putničkih terminala i autobusnih stajališta, prestanak važenja dozvola, izmjene voznih redova, primjenu i javnu objavu Općih uvjeta prijevoza te na ostale uvjete i obveze prijevoznika u međunarodnom javnom linijskom prijevozu putnika odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje javni linijski prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu.

Trajna obustava prijevoza

Članak 67.

(1) Ako prijevoznik zbog ekonomskih ili drugih opravdanih razloga ne može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za koji mu je izdana dozvola, dužan je Ministarstvu podnijeti pisani obrazloženi zahtjev za trajnu obustavu prijevoza.

(2) Prijevoznik smije trajno obustaviti prijevoz samo nakon što Ministarstvo donese rješenje o ukidanju dozvole.

(3) Ako Ministarstvo ne donese rješenje o ukidanju dozvole iz stavka 2. ovoga članka u roku od 15 dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva, smatrat će se da je zahtjev pozitivno riješen i prijevoz se može trajno obustaviti.

(4) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

VI.b Posebni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Obavljanje posebnog linijskog prijevoza putnika između država članica

Članak 68.

(1) Posebni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između država članica obavlja se sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009 i Uredbe Komisije (EU) br. 361/2014.

(2) Ako domaći prijevoznik obavlja prijevoz iz stavka 1. ovoga članka kao kabotažu, dužan je popunjavati kontrolni dokument – putni list iz Uredbe Komisije (EU) br. 361/2014 i dostaviti ga Ministarstvu najkasnije do desetog dana tekućeg mjeseca za prijevoze obavljene u proteklom mjesecu.

(3) Ako domaći prijevoznik obavlja prijevoz iz stavka 1. ovoga članka kao kabotažu, dužan je dostaviti Ministarstvu tromjesečno izvješće o obavljenim prijevozima na propisanom obrascu iz Uredbe Komisije (EU) br. 361/2014, najkasnije u roku od osam dana od dana isteka izvještajnog tromjesečnog razdoblja.

Obavljanje posebnog linijskog prijevoza putnika između Republike Hrvatske i trećih država

Članak 69.

(1) Posebni linijski prijevoz putnika između Republike Hrvatske i trećih država prijevoznik može obavljati isključivo autobusima, na osnovi sklopljenog pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika te na osnovi dozvole koju izdaje Ministarstvo, o čemu se odlučuje rješenjem.

(2) Popis putnika obvezni je sastavni dio ugovora.

(3) Tijekom obavljanja posebnog linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika.

(4) Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis putnika u posebnom linijskom prijevozu iz stavka 2. ovoga članka.

(5) Prijevoznik je dužan Ministarstvu prijaviti ugovor o obavljanju posebnog linijskog prijevoza putnika iz stavka 1. ovoga članka u roku od osam dana od dana njegova potpisivanja.

(6) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Ministarstvo vodi evidenciju izdanih dozvola za obavljanje posebnih linijskih prijevoza iz stavka 1. ovoga članka.

(8) Ministarstvo će evidenciju iz stavka 7. ovoga članka učiniti javno dostupnom preko svoje mrežne (web) stranice.

(9) Evidencija iz stavka 7. ovoga članka može biti dio baza podataka u Nacionalnom registru cestovnih prijevoznika.

VI.c Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Način obavljanja povremenog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Članak 70.

(1) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država članica te između Republike Hrvatske i trećih država može se obavljati kao kružna vožnja zatvorenih vrata, putovanje

punog autobusa u polasku i praznog u povratku, putovanje praznog autobusa u polasku i punog u povratku te kao prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama, o čemu treba unijeti bilješku u odgovarajuću rubriku putnog lista.

(2) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država članica prijevoznik obavlja sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009 i Uredbe Komisije (EU) br. 361/2014.

(3) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje su stranke potpisnice INTERBUS ugovora prijevoznik obavlja sukladno odredbama toga Ugovora.

(4) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje nisu stranke potpisnice INTERBUS ugovora prijevoznik obavlja sukladno dvostranim (bilateralnim) ugovorima između država i sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Ako domaći prijevoznik obavlja prijevoz iz stavka 2. ovoga članka kao kabotažu, dužan je za takve prijevoze popunjavati putni list iz kojeg mora biti razvidno polazno i odredišno mjesto te datum početka i završetka prijevoza.

(6) Popunjene putne listove prijevoznik je dužan vratiti Ministarstvu najkasnije do desetog dana tekućeg mjeseca za protekli mjesec.

(7) Povremeni prijevoz putnika iz stavka 4. ovoga članka obavlja se bez dozvole kod sljedećih vrsta prijevoza:

1. kružne vožnje zatvorenih vrata, pri čemu se ista skupina putnika prevozi istim autobusom na cijelom putovanju i vraća na polazno mjesto. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište

2. vožnje koja se obavlja s putnicima pri polaznoj vožnji, a praznim autobusom pri povratnoj vožnji. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište

3. vožnje pri kojoj se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici preuzimaju na istom mjestu, ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

– putnici čine skupinu formiranu na temelju ugovora o prijevozu, koji je sklopljen prije njihova dolaska u Republiku Hrvatsku. Putnici se prevoze u državu u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište

– putnike je isti prijevoznik prethodno dovezao na teritorij Republike Hrvatske, te ih preuzima i odvozi natrag na teritorij države u kojoj ima sjedište/prebivalište ili

– putnici su pozvani da doputuju na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište, pri čemu troškove prijevoza snosi fizička ili pravna osoba koja ih je pozvala. Putnici moraju činiti jedinstvenu skupinu koja nije nastala samo zbog tog putovanja. Prijevoznik prevozi putnike na teritorij države u kojoj ima sjedište/prebivalište

4. tranzitne vožnje preko teritorija Republike Hrvatske, ako su u vezi s povremenim prijevozom i

5. prijevoza praznih autobusa, koji se koriste isključivo za zamjenu autobusa u kvaru ili zamjenu oštećenog autobusa.

(8) Dozvola je potrebna za:

1. ulazak praznog autobusa u Republiku Hrvatsku radi preuzimanja skupine putnika te za prijevoz te skupine na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište, ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 7. točke 3. ovoga članka i

2. obavljanje ostalih povremenih prijevoza putnika.

(9) Domaći prijevoznik mora imati dozvolu za povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu ako je međunarodni povremeni prijevoz u pojedinim državama dozvoljen isključivo na temelju dozvole, o čemu se odlučuje rješenjem.

(10) Dozvolu za obavljanje povremenog prijevoza putnika iz stavka 9. ovoga članka domaćem prijevozniku, na njegov zahtjev, izdaje Ministarstvo.

(11) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za povremeni prijevoz putnika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(12) U slučaju prijevoza iz stavka 4. ovoga članka, primjenjujući načelo reciprociteta, međunarodnim ugovorom može se definirati da se povremeni prijevoz putnika može obavljati osobnim automobilima kapaciteta sedam + jedno ili osam + jedno putničko mjesto, ako je u takva vozila ugrađen tahograf koji se mora koristiti sukladno Uredbi (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o tahografima u cestovnom prometu, stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet (SL L 60, 28. 2. 2014.) i o čemu se mora voditi propisana evidencija rada za mobilne radnike.

Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu naizmjeničnim vožnjama

Članak 71.

(1) Za prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu naizmjeničnim vožnjama strani prijevoznik mora imati dozvolu, o čemu Ministarstvo odlučuje rješenjem.

(2) Izvornik pravilno popunjene dozvole vozač mora imati u vozilu tijekom obavljanja prijevoza, a prijevoz se mora obavljati sukladno dozvoli i njezinim sastavnim dijelovima (itineraru, cjeniku i voznom redu).

(3) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka neće se izdati ako je iz zahtjeva prijevoznika za izdavanje dozvole razvidno da su namjeravani prijevozi u suprotnosti s odredbama ovoga članka.

(4) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama je prijevoz prilikom kojeg se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze iz istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku vraća se u polazno mjesto povratnom vožnjom istog prijevoznika. Polazno, odnosno odredišno mjesto je mjesto gdje vožnja započinje, odnosno završava, zajedno s okolnim mjestima unutar udaljenosti promjera do 50 km od polaznog, odnosno odredišnog mjesta.

(6) Prilikom naizmjeničnog prijevoza ni jedan se putnik ne smije ukrcavati ili iskrcavati tijekom puta.

(7) Prva povratna i posljednja polazna vožnja u nizu naizmjeničnih vožnji obavlja se praznim autobusom.

Putni list za međunarodni povremeni prijevoz

Članak 72.

(1) Prijevoznik koji obavlja povremene prijevoze, uključujući prijevoz naizmjeničnim vožnjama, mora u vozilu imati pravilno popunjene putni list.

(2) Za obavljanje posebnih linijskih prijevoza koji se obavljaju kao kabotaža te povremenih prijevoza na području Europske unije prijevoznici moraju koristiti putni list Zajednice, sukladno odredbama Uredbe Komisije (EU) br. 361/2014.

(3) Za obavljanje povremenih prijevoza izvan područja Zajednice prijevoznici moraju koristiti putni list sukladno INTERBUS ugovoru i propisima donesenim za njegovo provođenje.

(4) Knjige putnih listova za domaćeg prijevoznika izdaje Ministarstvo.

Ukidanje dozvole za prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Članak 73.

(1) Ministarstvo može rješenjem ukinuti dozvolu za javni linijski prijevoz ili povremeni prijevoz ili prijevoz naizmjeničnim vožnjama u međunarodnom cestovnom prometu, koja je bila izdana domaćem ili stranom prijevozniku, ako prijevoznik ne obavlja prijevoz u skladu s odredbama ovoga Zakona, odredbama drugih propisa koji su na snazi u Republici Hrvatskoj ili odredbama međunarodnih ugovora.

(2) Protiv rješenja o ukidanju dozvole iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

VII. PRIJEVOZ TERETA U UNUTARNJEM CESTOVNOM PROMETU

Vrste prijevoza tereta

Članak 74.

Prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se kao javni prijevoz i kao prijevoz za vlastite potrebe.

Obavljanje javnog prijevoza tereta

Članak 75.

Javni prijevoz tereta je prijevoz koji se obavlja uz naknadu, prilikom kojeg se relacija, cijena prijevoza i drugi uvjeti prijevoza određuju pisanim ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza i koji se obavlja u skladu s tim ugovorom i ovim Zakonom.

Način obavljanja javnog prijevoza tereta

Članak 76.

Prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu mora se obavljati sukladno propisima kojima se regulira sigurnost prometa na cestama te uporaba i održavanje javnih cesta.

Obavljanje izvanrednog prijevoza tereta

Članak 77.

(1) Izvanredni prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se na temelju ovoga Zakona i drugih propisa važećih u Republici Hrvatskoj.

(2) Za obavljanje izvanrednog prijevoza tereta u cestovnom prometu domaći prijevoznik, strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije moraju imati dozvolu za izvanredni prijevoz.

(3) Dozvolu iz stavka 2. ovoga članka tijekom prijevoza prijevoznik mora imati u vozilu i dozvola mora biti pravilno popunjena.

(4) Strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije iz stavka 2. ovoga članka, koji su pribavili dozvolu za izvanredni prijevoz, ne moraju imati ostale dozvole za prijevoz tereta propisane ovim Zakonom.

(5) Dozvolu iz stavka 2. ovoga članka rješenjem izdaje, kao javnu ovlast, društvo Hrvatske ceste d. o. o., na temelju zahtjeva koji prijevoznik podnosi preko pravne ili fizičke osobe registrirane za obavljanje otpremničke, odnosno agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu ili neposredno izdavatelju, sukladno propisanoj proceduri.

(6) Kontrolu izvanrednih prijevoza, odnosno kontrolu osovinskih opterećenja, ukupne mase i dimenzija vozila u prometu na cestama provode inspekcija cestovnog prometa Ministarstva, ministarstvo nadležno za unutarnje poslove i društvo Hrvatske ceste d. o. o.

(7) Kontrolu iz stavka 6. ovoga članka na graničnim prijelazima Republike Hrvatske obavlja Carinska uprava u okviru carinskog nadzora, inspekcija cestovnog prometa Ministarstva, ministarstvo nadležno za unutarnje poslove i društvo Hrvatske ceste d. o. o.

(8) Ako se kontrolom iz stavaka 6. i 7. ovoga članka utvrdi da se obavlja izvanredni prijevoz bez dozvole, odnosno ako se utvrdi da osovinsko opterećenje, ukupna masa i/ili dimenzije vozila premašuju dozvoljene veličine, troškove kontrole snosi vozač prema posebnom propisu o javnim cestama, a vozilo se isključuje iz prometa, odnosno zabranjuje mu se ulazak ili izlazak iz Republike Hrvatske, do izdavanja dozvole za izvanredni prijevoz.

(9) Za nastavak prijevoza prijevoznik mora, uz troškove kontrole, platiti naknadu po posebnom propisu o javnim cestama za obavljani prijevoz u Republici Hrvatskoj do mjesta kontrole, odnosno do mjesta usklađenja osovinskog opterećenja, ukupne mase i dimenzija, odnosno do mjesta istovara ili izlaska iz Republike Hrvatske, kao i nadoknaditi štetu nastalu na cesti, po posebnom propisu, ako se ona utvrdi.

(10) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za izvanredni prijevoz može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Korištenje unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta

Članak 78.

(1) Na teritoriju Republike Hrvatske dozvoljeno je korištenje vozila koja su unajmili prijevoznici koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici, radi obavljanja prijevoza između država članica, pod uvjetom da:

- je vozilo registrirano u skladu s propisima druge države članice
- se ugovor odnosi samo na najam vozila bez vozača
- vozilo u najmu koristi samo najmoprimac za vrijeme trajanja ugovora o najmu i
- unajmljenim vozilom upravlja samo vozač zaposlen kod najmoprimca ili najmoprimac osobno.

(2) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se sljedećim dokumentima:

- ugovorom o najmu ili ovjerenom preslikom ugovora o najmu u kojem su, među ostalim, navedeni podaci o najmodavcu i najmoprimcu, datum sklapanja ugovora, trajanje ugovora te podaci o vozilu ili
- u slučaju kada vozač nije najmoprimac, u vozilu se mora nalaziti ugovor o radu ili ovjerena preslika ugovora o radu u kojem su navedeni podaci o najmoprimcu i vozaču, datum sklapanja ugovora o radu, rok trajanja ugovora o

radu ili posljednji obračunski platni listić ili obrazac prijave vozača na zdravstveno i mirovinsko osiguranje.

(3) Dokazi o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovoga članka moraju se nalaziti u vozilu i vozač ih je u slučaju kontrole dužan pokazati osobi ovlaštenoj za nadzor.

(4) Dokumenti iz stavka 2. ovoga članka mogu se zamijeniti odgovarajućim dokumentima koje izdaje nadležno tijelo države članice.

(5) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na prijevoz za vlastite potrebe.

(6) Domaći prijevoznik može radi obavljanja prijevoza između država članica unajmiti vozilo za cestovni prijevoz tereta bez vozača u drugoj državi članici pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka i uz posjedovanje dokumenata iz stavka 2. ovoga članka.

Teretni list

Članak 79.

(1) Za vrijeme obavljanja prijevoza tereta u unutarnjem cestovnom prometu u vozilu se mora nalaziti ispravno popunjeni teretni list.

(2) Teretni list iz stavka 1. ovoga članka vozač teretnog vozila u slučaju kontrole dužan je pokazati osobi ovlaštenoj za nadzor.

(3) Teretni list mora biti usklađen s odredbama članka 4. stavka 1. točke 54. ovoga Zakona.

VIII. PRIJEVOZ TERETA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Primjena odredbi o prijevozu tereta u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 80.

U obavljanju prijevoza tereta u međunarodnom cestovnom prometu odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu, a koje reguliraju: vrste prijevoza tereta, obavljanje javnog prijevoza, način obavljanja javnog prijevoza tereta, obavljanje izvanrednog prijevoza tereta, korištenje unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta i teretni list.

Strane dozvole za domaćeg prijevoznika

Članak 81.

(1) Međunarodni prijevoz tereta obavlja se na temelju dozvole za međunarodni prijevoz tereta, ako međunarodnim ugovorom ili propisima Europske unije nije određeno da se prijevoz obavlja bez dozvole.

(2) Ministarstvo utvrđuje i razmjenjuje potrebni broj dozvola za jednu godinu s nadležnim tijelima drugih država.

Raspodjela stranih dozvola

Članak 82.

(1) Raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima obavljaju komore, kao javnu ovlast, o čemu se odlučuje rješenjem.

(2) Osnovna mjerila za raspodjelu stranih dozvola su:

- broj vozila registriranih za obavljanje prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu, za koje prijevoznik posjeduje važeće ovjerene vjerodostojne preslike licencije Zajednice
- kvaliteta voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim u pojedine EURO ekološke norme
- broj zaposlenih vozača
- broj ispravno iskorištenih i vraćenih dozvola u određenom promatranom razdoblju
- visina ostvarenoga godišnjeg prometa po vozilu i
- broj i vrsta izrečenih kaznenih mjera sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) O raspodjeli stranih dozvola komore donose rješenje protiv kojeg se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(4) Podaci o raspodjeli svih stranih dozvola objavljuju se svakih šest mjeseci na oglasnoj ploči i mrežnim (web) stranicama Ministarstva i komora.

(5) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, rješenje o raspodjeli dozvola Europske konferencije ministara prometa – CEMT donosi Ministarstvo, a raspodjelu obavljaju komore kao javnu ovlast.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Ministar pravilnikom propisuje način raspodjele stranih dozvola domaćim prijevoznicima.

Obveze komora

Članak 83.

(1) Komore su dužne Ministarstvu dostavljati izvješće o raspodjeli i iskorištenosti stranih dozvola po pojedinim državama i prijevoznicima.

(2) Ministar pravilnikom iz članka 82. stavka 7. ovoga Zakona propisuje postupak, način i rokove za izvješćivanje iz stavka 1. ovoga članka.

Naknada za strane dozvole i troškove raspodjele

Članak 84.

(1) Prijevoznik plaća naknadu za stranu dozvolu i naknadu za troškove postupka raspodjele strane dozvole.

(2) Ministar pravilnikom iz članka 82. stavka 7. ovoga Zakona utvrđuje visinu naknade za stranu dozvolu i visinu naknade za trošak postupka raspodjele strane dozvole.

(3) Naknada za strane dozvole prihod je državnog proračuna, a naknada za troškove postupka raspodjele stranih dozvola prihod je komora.

Uvjeti za dodjelu stranih dozvola

Članak 85.

Strane dozvole može dobiti domaći prijevoznik ako:

– ima licenciju Zajednice i

– ako je pravodobno izdavatelju dozvole podnio zahtjev za dodjelu dozvole.

Korištenje stranih dozvola

Članak 86.

(1) Prijevoznik može dobivene strane dozvole koristiti samo za vozila za koja ima važeću ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za prijevoz tereta.

(2) Prijevoznik stranu dozvolu mora imati u vozilu za cijelo vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza tereta.

(3) Prijevoznik je dužan pravilno i točno popuniti dozvolu i ne smije mijenjati podatke unesene u dozvolu.

(4) Prijevoznik je dužan koristiti dozvolu u skladu s njezinom namjenom i ne smije je ustupiti drugom prijevozniku.

(5) Ministarstvo će rješenjem ukinuti stranu dozvolu prijevozniku ako dozvolu ne koristi u skladu s njezinom namjenom ili ako je ustupi drugom prijevozniku ili ako prijevoznik prestane ispunjavati neki od uvjeta propisanih za njezino izdavanje.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Dozvole za stranog prijevoznika i prijevoznika Europske unije

Članak 87.

(1) Strani prijevoznik može obavljati prijevoz tereta u Republiku Hrvatsku i iz Republike Hrvatske ako ima dozvolu za prijevoz tereta koju donošenjem rješenja izdaje Ministarstvo, odnosno bez dozvole ako je tako određeno međunarodnim ugovorom ili propisima Europske unije.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka važe i za prijevoznika Europske unije koji obavlja prijevoz tereta iz trećih država u Republiku Hrvatsku i obrnuto, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

(3) Ako strani prijevoznik ili prijevoznik Europske unije obavlja međunarodni prijevoz tereta vučnim i priključnim vozilom (skupom vozila) različitih država registracije, mora imati dozvolu samo za vučno vozilo, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

- (4) Dozvola za prijevoz tereta iz stavka 1. ovoga članka nije prenosiva na drugog prijevoznika.
- (5) Dozvola za prijevoz tereta iz stavka 1. ovoga članka mora biti pravilno popunjena i nalaziti se u stranom vozilu za cijelo vrijeme trajanja vožnje na teritoriju Republike Hrvatske.
- (6) Kontrolu ispravnosti dozvole obavljaju Carinska uprava i inspekcija cestovnog prometa Ministarstva.
- (7) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za prijevoz tereta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (8) Uz dozvolu iz stavka 1. ovoga članka strani prijevoznik dužan je priložiti pravilno popunjeni teretni list za međunarodni prijevoz tereta koji prati teret u prijevozu za koji se dozvola koristi ili se koristila.
- (9) Pravna ili fizička osoba koja vrši utovar ili istovar tereta dužna je provjeriti ispravnost korištenja dozvole za međunarodni prijevoz tereta i svaku uočenu nepravilnost prijaviti tijelima nadležnim za nadzor.

Posebne dozvole

Članak 88.

(1) Inspekcija cestovnog prometa Ministarstva ili Carinska uprava mogu stranom prijevozniku izdati, uz plaćanje naknade za njezino izdavanje, posebnu dozvolu za obavljanje međunarodnog bilateralnog ili tranzitnog prijevoza tereta ako Republika Hrvatska nije sklopila ugovor o međunarodnom prijevozu s državom u kojoj je strano vozilo registrirano ili s tom državom nema razmijenjene dozvole.

(2) Inspekcija cestovnog prometa Ministarstva ili Carinska uprava izdaje dozvolu iz stavka 1. ovoga članka vozaču stranog prijevoznika, na ulazu u Republiku Hrvatsku.

Prijevozi bez dozvole

Članak 89.

- (1) Dozvola za stranog prijevoznika nije potrebna za:
1. prijevoz tereta sa zrakoplovnog pristaništa i u zrakoplovno pristanište u slučaju havarije i druge nezgode zrakoplova ili u slučaju slijetanja zrakoplova zbog prisilne promjene pravca leta ili u slučaju otkazivanja zrakoplovnih linija
 2. prijevoz oštećenog motornog ili priključnog vozila
 3. prijevoz umrle osobe
 4. prijevoz tereta prilikom selidbe u odgovarajućim posebnim vozilima
 5. prijevoz poštanskih pošiljki
 6. prijevoz izložaka namijenjenih sajmovima i izložbama
 7. prijevoz pomoćnih sredstava i drugih potrepština za kazališne, glazbene i druge kulturne priredbe, cirkuske predstave ili za filmska, radijska i televizijska snimanja
 8. prijevoz pčela i ribljeg mlađa
 9. prijevoz medicinskog i drugog materijala, kao pomoći u slučaju prirodnih nepogoda ili rata te za prijevoz tereta u humanitarne svrhe
 10. prazna vozila kojima se zamjenjuju vozila u kvaru te preuzima prijevoz tereta iz vozila u kvaru
 11. vozila tehničke pomoći za popravak vozila u kvaru (servisna remontna vozila)
 12. prijevoz tereta isključivo u reklamne svrhe ili za obuku vozača i
 13. prijevoz vozilima nosivosti do 3500 kg ili najveće dopuštene mase do 6000 kg.
- (2) Za prijevoz iz stavka 1. ovoga članka vozač u vozilu mora imati dokument iz kojeg je razvidno da je riječ o jednom od navedenih prijevoza.

IX. KABOTAŽA

Kabotaža za stranog prijevoznika

Članak 90.

(1) Strani prijevoznik ne može obavljati unutarnji prijevoz (kabotažu) na teritoriju Republike Hrvatske, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili ako za to ima posebnu dozvolu koju rješenjem izdaje Ministarstvo.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za kabotažu nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, strani prijevoznik može obavljati unutarnji prijevoz u putničkom prometu kao kružnu vožnju zatvorenih vrata grupe putnika koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano.

Kabotaža u prijevozu putnika za prijevoznike Europske unije

Članak 91.

Prijevoznik Europske unije može obavljati kabotažu na području Republike Hrvatske u skladu s Uredbom (EZ) br. 1073/2009.

Kabotaža u prijevozu tereta za prijevoznika Europske unije

Članak 92.

Prijevoznik Europske unije može obavljati kabotažu na području Republike Hrvatske u skladu s Uredbom (EZ) br. 1072/2009.

X. PRIJEVOZ OSOBA I TERETA ZA VLASTITE POTREBE

Opće odredbe o obavljanju prijevoza za vlastite potrebe

Članak 93.

(1) Vozila koja se koriste za prijevoz za vlastite potrebe moraju biti u vlasništvu prijevoznika koji obavlja prijevoz za vlastite potrebe ili moraju biti uzeta u zakup od strane prijevoznika na temelju ugovora o zakupu ili *leasingu* ili moraju biti na raspolaganju za korištenje temeljem druge osnove (podzakup i sl.).

(2) Dokaz o raspoloživosti vozila za prijevoz tijekom obavljanja prijevoza za vlastite potrebe prijevoznik mora imati u vozilu (ugovor, sporazum, i sl.).

(3) Vozilom kojim prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe mora upravljati osoba zaposlena kod prijevoznika – pravne osobe, prijevoznika – fizičke osobe obrtnika ili sama fizička osoba – obrtnik prijevoznik.

(4) Dokaz da je osoba koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe zaposlena kod prijevoznika – pravne osobe, prijevoznika – fizičke osobe obrtnika ili je sama fizička osoba – obrtnik prijevoznik, prijevoznik tijekom obavljanja prijevoza mora imati u vozilu (ugovor o radu ili prijavu na mirovinsko i zdravstveno osiguranje ili zadnji isplatni listić od plaće ili prijavu – registraciju obrta ili Obrtnicu).

(5) Vozila kojima prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe moraju biti označena i opremljena sukladno propisu iz članka 13. stavka 7. ovoga Zakona.

(6) Prijevoznik koji obavlja prijevoz za vlastite potrebe isto je dužan prijaviti uredu državne uprave u županiji u kojoj ima sjedište ili prebivalište, odnosno upravnom tijelu Grada Zagreba nadležnom za poslove prometa.

(7) Ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa prijevozniku rješenjem izdaje Prijavu prijevoza za vlastite potrebe i upisuje ju u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika.

(8) Prijevoznik može započeti obavljanje prijevoza za vlastite potrebe s danom izdavanja Prijave prijevoza za vlastite potrebe.

(9) Prijava prijevoza za vlastite potrebe izdaje se na neodređeno vrijeme.

(10) Izvod Prijave prijevoza za vlastite potrebe izdaje se prijevozniku za svako vozilo kojim se obavlja prijevoz za vlastite potrebe, o čemu se podaci upisuju u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika.

(11) Izvod Prijave prijevoza za vlastite potrebe iz stavka 10. ovoga članka prijevoznik tijekom prijevoza mora imati u vozilu.

(12) Na postupak izdavanja, ukidanja, promjene podataka i prestanka važenja Potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na postupak izdavanja, ukidanja, promjene podataka i prestanka važenja licencije.

(13) Protiv rješenja o izdavanju Prijave prijevoza za vlastite potrebe može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(14) Prijevoznik koji ima neku od licencija iz članka 14. stavka 2. ovoga Zakona ili licenciju Zajednice za prijevoz tereta ili putnika prijevoz za vlastite potrebe obavlja temeljem te licencije.

(15) Ministar će pravilnikom iz članka 14. stavka 12. ovoga Zakona propisati obrazac Prijave prijevoza za vlastite potrebe, obrazac izvoda Prijave prijevoza za vlastite potrebe za pojedino vozilo, način evidentiranja Prijava prijevoza za vlastite potrebe te način unošenja Prijava prijevoza za vlastite potrebe u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika.

Prijevoz osoba za vlastite potrebe

Članak 94.

(1) Prijevoznici koji obavljaju međunarodni prijevoz osoba za vlastite potrebe autobusima, prije početka obavljanja prijevoza dužni su pribaviti potvrdu o prijavi prijevoza za vlastite potrebe koju, na pisani zahtjev pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe, izdaje izdavatelj licencije, sukladno odredbama Uredbe Komisije (EU) br. 361/2014 i Uredbe (EZ) br. 1073/2009.

(2) Izdavatelj licencije izdat će potvrdu o prijavi prijevoza za vlastite potrebe samo ako podnositelj zahtjeva za izdavanje potvrde izjavi da će obavljati isključivo prijevoze za vlastite potrebe.

(3) Izvod potvrde izdaje se za svako vozilo kojim će se obavljati prijevoz za vlastite potrebe i tijekom prijevoza prijevoznik ga mora imati u vozilu.

(4) Prijevoznik koji obavlja prijevoz za vlastite potrebe potpisom i žigom na potvrdi potvrđuje da će obavljati isključivo prijevoz za vlastite potrebe.

(5) Na postupak izdavanja, ukidanja, promjene podataka i prestanka važenja potvrde o prijavi prijevoza osoba za vlastite potrebe u međunarodnom cestovnom prometu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na postupak izdavanja, ukidanja, promjene podataka i prestanka važenja licencije.

(6) Prijevoznik koji obavlja prijevoz osoba za vlastite potrebe u unutarnjem cestovnom prometu mora u vozilu imati dokaz da obavlja prijevoz za vlastite potrebe.

(7) Dokazom iz stavka 6. ovoga članka smatraju se ugovori, sporazumi, vaučeri, nalozi za vožnju, računi i ostale isprave iz kojih je razvidno da se prijevoz obavlja kao prijevoz za vlastite potrebe, sukladno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 43. ovoga Zakona.

Prijevoz tereta za vlastite potrebe

Članak 95.

(1) Prijevozom tereta za vlastite potrebe smatra se prijevoz koji obavljaju prijevoznici sukladno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 43. ovoga Zakona ako su ispunjeni sljedeći dodatni uvjeti:

- teret koji se prevozi mora biti u vlasništvu ili prodan, kupljen, dan ili uzet u najam, proizveden, dopunjen, prepravljen ili popravljen od strane prijevoznika koji obavlja prijevoz za vlastite potrebe
- svrha puta mora biti prijevoz tereta do ili od prijevoznika koji obavlja prijevoz za vlastite potrebe te njegovo premještanje unutar ili izvan sjedišta prijevoznika koji obavlja prijevoz za vlastite potrebe
- vozilima kojima se obavlja takav prijevoz moraju upravljati vozači zaposleni kod prijevoznika – pravne osobe, prijevoznika – fizičke osobe obrtnika ili sam prijevoznik fizička osoba – obrtnik i
- vozila moraju biti u vlasništvu, zakupu ili *leasingu* ili na neki drugi način stavljena na raspolaganje prijevozniku koji obavlja prijevoz.

(2) Prijevoznik koji obavlja prijevoz iz stavka 1. ovoga članka mora u vozilu imati dokaz da obavlja prijevoz tereta za vlastite potrebe (račun, otpremnicu, teretni list i sl.).

(3) Prijevoz tereta za vlastite potrebe u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu domaći prijevoznik može obavljati teretnim vozilima najveće dopuštene mase do 12 tona.

(4) Ako domaći prijevoznik obavlja prijevoz tereta za vlastite potrebe teretnim vozilima najveće dopuštene mase preko 12 tona, može ga obavljati isključivo temeljem licencije iz članka 14. stavka 2. podstavka 1. ili temeljem licencije Zajednice za prijevoz tereta iz članka 28. ovoga Zakona.

XI. AGENCIJSKA DJELATNOST U CESTOVNOM PRIJEVOZU

Obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu

Članak 96.

(1) Agencijska djelatnost u cestovnom prijevozu, u smislu ovoga Zakona, su poslovi posredovanja prilikom

zapošljavanja prijevoznih kapaciteta prijevoznika u prijevozu putnika i tereta u ime i za račun prijevoznika te poslovi prodaje karata u ime i za račun prijevoznika u javnom linijskom autobusnom prijevozu putnika na organiziranim prodajnim mjestima, ako ih ne obavlja autobusni kolodvor, kao i poslovi ishođenja dozvola za obavljanje izvanrednih prijevoza te organizacije pratnji izvanrednih prijevoza na području Republike Hrvatske.

(2) Agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu može obavljati pravna ili fizička osoba – obrtnik koja je registrirana za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu i koja ima licenciju za tu djelatnost, o čemu se donosi rješenje (u daljnjem tekstu: agent u cestovnom prijevozu).

(3) Ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa izdat će licenciju za početak obavljanja agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu pravnoj ili fizičkoj osobi – obrtniku koja ima dobar ugled, u smislu odredbi članka 16. ovoga Zakona, koja ima upisanu agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu u sudski ili obrtni registar te koja ima:

- poslovni prostor s istaknutom tvrtkom na ulazu, koji je primjeren za poslovanje, potpuno odvojen od stambenog prostora i koji omogućava nesmetano obavljanje djelatnosti agenta u cestovnom prijevozu i
- sklopljen ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu iz stavka 4. ovoga članka.

(4) Agent u cestovnom prijevozu dužan je kod osiguravatelja u Republici Hrvatskoj ili kod osiguravatelja u državi članici Europske unije sklopiti i obnavljati osiguranje od odgovornosti za štetu koju bi obavljanjem agencijske djelatnosti mogao prouzročiti prijevozniku, naručitelju prijevoza ili trećoj osobi.

(5) Najniža osigurana svota za štetu iz stavka 4. ovoga članka ne može biti manja od 150.000,00 kuna po jednom štetnom događaju, odnosno 750.000,00 kuna za sve odštetne zahtjeve u jednoj osiguravateljskoj godini.

(6) Agent u cestovnom prijevozu u obavljanju agencijske djelatnosti mora postupati s povećanom pažnjom, sukladno pravilima struke i dobrim poslovnim običajima.

(7) Izdavatelj licencije rješenjem će ukinuti licenciju agentu u cestovnom prijevozu ako agencijsku djelatnost obavlja suprotno propisima i pravilima struke ili dobrim poslovnim običajima ili ako prestane ispunjavati neki od uvjeta propisanih za izdavanje licencije.

(8) Izdavatelj licencije vodi evidenciju o izdanim licencijama za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu.

(9) Izdavatelj licencije će podatke o izdanim licencijama za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu upisati u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika.

(10) Protiv rješenja iz stavaka 2. i 7. ovoga članka dopuštena je žalba Ministarstvu.

(11) Odredbe ovoga Zakona o postupku i načinu izdavanja i ukidanja licencije za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza na odgovarajući način primjenjuju se i na izdavanje i ukidanje licencije za obavljanje agencijske djelatnosti.

(12) Na prava i obveze agenata u cestovnom prijevozu koje nastanu u obavljanju agencijske djelatnosti na odgovarajući način primjenjuju se odredbe zakona kojim se reguliraju obvezni odnosi.

XII. UGOVORI U CESTOVNOM PRIJEVOZU

Opće odredbe o ugovorima u cestovnom prijevozu

Članak 97.

(1) Ugovorima u cestovnom prijevozu, u smislu ovoga Zakona, smatraju se:

- ugovor o javnom linijskom prijevozu putnika u komunalnom prometu
- ugovor o prijevozu putnika kao javnoj usluzi
- ugovor o posebnom linijskom prijevozu putnika
- ugovor o *shuttle* prijevozu putnika
- ugovor o povremenom prijevozu putnika
- ugovor o posebnom obliku prijevoza putnika
- ugovor o mikroprijevozu
- ugovor o prijevozu tereta
- ugovor o pružanju agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu

– ugovor o pružanju kolodvorskih usluga
– ugovor o prodaji autobusnih karata
– ugovor o integriranom prijevozu putnika i
– ostali ugovori kojima se reguliraju prava i obveze prijevoznika i naručitelja prijevoza ili drugih ugovornih strana sukladno ovom Zakonu.

(2) Na prava i obveze ugovornih strana u ugovorima iz stavka 1. ovoga članka koje nastanu u obavljanju prijevoza putnika i tereta u cestovnom prometu te u obavljanju drugih djelatnosti reguliranih ovim Zakonom na odgovarajući način primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju osnove obveznih odnosa, odredbe međunarodnih ugovora i konvencija čiji je potpisnik Republika Hrvatska.

(3) Ugovori iz stavka 1. ovoga članka zaključuju se u pisanoj formi, moraju se čuvati u poslovnim prostorijama ugovornih strana i moraju se dati na uvid inspektoru cestovnog prometa na njegov zahtjev.

(4) Ugovori iz stavka 1. ovoga članka koji se odnose na pružanje usluga prijevoza u cestovnom prometu najmanje moraju sadržavati: naziv naručitelja prijevoza, naziv prijevoznika, relaciju prometovanja, cijenu i rok plaćanja.

(5) Rok plaćanja prijevoznih usluga određen ugovorom sastavljenim na način iz stavka 4. ovoga članka ne može biti duži od 30 dana od dana izdavanja računa za prijevozne usluge, a nikako ne duži od 60 dana od dana izvršenja prijevoza.

(6) Naručitelj prijevoza i prijevoznik za svaki prijevozni posao obvezni su sklopiti pisani ugovor o prijevozu sukladno stavcima 4. i 5. ovoga članka.

(7) Ako se ugovorne strane o tome usuglase, rok plaćanja definiran ugovorom iz stavka 1. ovoga članka može biti i kraći od roka određenog odredbama stavka 5. ovoga članka.

(8) Ako naručitelj prijevoza ne plati naknadu za prijevoz u roku određenom ugovorom, a u skladu s ovim Zakonom, za plaćanje naknade za prijevoz zajedno s naručiteljem odgovara pošiljatelj ili primatelj, koji nije istodobno i naručitelj prijevoza.

(9) Pošiljatelj ili primatelj dužan je platiti naknadu za prijevoz u roku od 30 dana od primitka poziva od strane prijevoznika koji je stvarno obavio prijevoz, a kojim pozivom prijevoznik traži plaćanje naknade za prijevoz, što prijevoznik dokazuje odgovarajućim dokumentom.

(10) Ako prijevoznik izda jedinstveni račun za usluge prijevoza izvršene u tekućem mjesecu, rok za plaćanje naknade za prijevoz iz stavka 5. ovoga članka počinje teći nakon posljednje izvršene usluge u tekućem mjesecu.

XIII. AUTOBUSNI I TERETNI KOLODVORI I PUTNIČKI TERMINALI

Usluge i opremljenost autobusnih kolodvora

Članak 98.

(1) Na autobusnim kolodvorima obavlja se prihvat i otprema autobusa i putnika, preuzimanje i pohranjivanje prtljage, pružanje informacija o prijevozima i druge usluge povezane s javnim prijevozom putnika.

(2) Na autobusnim kolodvorima obavlja se i prodaja voznih karata ako postoji ugovor o prodaji autobusnih karata sklopljen u pisanoj formi između autobusnog kolodvora i prijevoznika, sukladno odredbama članka 97. stavka 1. podstavka 11. ovoga Zakona ili je prodaja karata regulirana odredbama ugovora o pružanju kolodvorskih usluga, sukladno odredbama članka 97. stavka 1. podstavka 10. ovoga Zakona.

(3) Autobusni kolodvori obavljaju prihvat i otpremanje svih autobusa u javnom linijskom županijskom, međuzupanijskom i međunarodnom prijevozu putnika prema izdanim dozvolama ili sukladno sklopljenim ugovorima o prijevozu putnika i važećim voznim redovima.

(4) Autobusni kolodvori obavljaju prihvat i otpremanje autobusa u posebnom linijskom prijevozu putnika i povremenom prijevozu putnika u skladu s raspoloživim brojem perona i s drugim raspoloživim resursima potrebnim za obavljanje kolodvorske djelatnosti.

(5) Peroni za prihvat autobusa moraju biti na odgovarajući način opremljeni i označeni tako da je zajamčena sigurnost putnika i drugih osoba koje ih koriste i koje se zadržavaju na području autobusnog kolodvora, neometani dolazak i odlazak autobusa te obavljanje drugih poslova iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Izdavatelji dozvola za prijevoz putnika ili druga nadležna tijela za prijevoz putnika obvezni su dostaviti sve ovjerene i odobrene vozne redove prijevoznika onim autobusnim kolodvorima čije je korištenje predviđeno tim

voznim redovima.

(7) Pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru dužan je na svim medijima koje koristi za objavljivanje informacija o voznim redovima autobusa objavljivati sve vozne redove svih prijevoznika koji koriste autobusni kolodvor i o tome davati informacije i prodavati vozne karte bez diskriminacije.

(8) Pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru dužan je imati vlastitu mrežnu (web) stranicu koju je dužan redovito ažurirati i na kojoj je dužan imati prikaz svih važećih voznih redova i svih ostalih informacija relevantnih za pravodobno i potpuno informiranje putnika.

Obavljanje djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga na autobusnim kolodvorima

Članak 99.

(1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga na autobusnim kolodvorima može obavljati pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i koja ima u vlasništvu ili u zakupu objekt autobusnog kolodvora te koja ima licenciju za obavljanje te djelatnosti, o čemu se odlučuje rješenjem.

(2) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga može se obavljati neprekidno tijekom cijele godine ili u određenom vremenskom razdoblju tijekom godine, o čemu je autobusni kolodvor dužan pisanim putem obavijestiti izdavatelja licencije i to javno objaviti, obvezno putem svojih mrežnih (web) stranica te putem ostalih kanala informiranja.

(3) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka izdaje ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(4) Uvjeti za dobivanje licencije iz stavka 1. ovoga članka su:

- dobar ugled u smislu članka 16. ovoga Zakona
- stručna osposobljenost osobe odgovorne za obavljanje kolodvorske djelatnosti i
- opremljenost autobusnog kolodvora sukladno uvjetima iz pravilnika donesenog temeljem stavka 10. ovoga članka.

(5) Usluge autobusnog kolodvora moraju biti dostupne svim korisnicima pod jednakim uvjetima i bez diskriminacije.

(6) Pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru donosi cjenik kolodvorskih usluga kojeg je dužan pridržavati se.

(7) O pružanju kolodvorskih usluga na autobusnim kolodvorima između prijevoznika i osoba iz stavka 1. ovoga članka sklapa se ugovor o pružanju kolodvorskih usluga, sukladno odredbama ovoga Zakona kojima se reguliraju ugovori u cestovnom prijevozu.

(8) Na rješenje o izdavanju licencije iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(9) Izdane licencije iz stavka 1. ovoga članka izdavatelji upisuju u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika.

(10) Ministar pravilnikom utvrđuje opremljenost autobusnih kolodvora te usluge koje se obavljaju u sklopu kolodvorske djelatnosti na autobusnim kolodvorima.

Obveza korištenja autobusnih kolodvora i putničkih terminala utvrđenih voznim redom

Članak 100.

(1) U mjestu u kojem postoji autobusni kolodvor prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika na županijskim, međuzupanijskim i međunarodnim linijama dužan je koristiti se tim autobusnim kolodvorom, osim na linijama kraćim od 40 kilometara.

(2) Prijevoznik koji obavlja prijevoz putnika u komunalnom linijskom prijevozu dužan je koristiti putničke terminale određene Odlukom o organizaciji javnog prijevoza putnika ili drugim aktom jedinice lokalne samouprave na čijem području se takav prijevoz organizira i obavlja.

(3) Kada ima sklopljen ugovor o pružanju kolodvorskih usluga s autobusnim kolodvorom i ako autobusni kolodvor ima za to potrebne kapacitete, prijevoznik iz stavka 2. ovoga članka za prihvata i otpremu putnika na linijama komunalnog prijevoza može se koristiti i tim kolodvorom.

Obveze autobusnih kolodvora u evidentiranju obavljanja prijevoza putnika i izvještavanju o nepravilnostima

Članak 101.

(1) Pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru dužan je voditi očevidnik o dolascima i polascima autobusa, u predviđenom radnom vremenu kolodvora.

(2) Pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru dužan je inspekciju cestovnog prometa Ministarstva izvješćivati do desetog dana u tekućem mjesecu za protekli mjesec o neobavljanju prijevoza na odobrenim linijama i o obavljanju prijevoza na odobrenim linijama suprotno izdanim dozvolama, odnosno voznim redovima, te o svim ostalim nepravilnostima u obavljanju javnog linijskog prijevoza putnika koje su propisane ovim Zakonom.

(3) Vozač autobusa dužan je prijaviti pružatelju kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru vrijeme svakog dolaska i polaska autobusa, a autobusni kolodvor prijavu je dužan ovjeriti na putnom radnom listu i unijeti je u očevidnik o polascima i dolascima autobusa.

(4) Ministar pravilnikom iz članka 99. stavka 10. ovoga Zakona propisuje sadržaj i način vođenja očevidnika iz stavka 1. ovoga članka te način izvještavanja o utvrđenim nepravilnostima iz stavka 2. ovoga članka.

Obavljanje djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga na teretnim kolodvorima

Članak 102.

(1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga na teretnim kolodvorima može obavljati pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt teretnog kolodvora te koja ima licenciju za obavljanje te djelatnosti, o čemu se odlučuje rješenjem.

(2) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka izdaje ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(3) Uvjeti za dobivanje licencije iz stavka 1. ovoga članka su:

- dobar ugled u smislu članka 16. ovoga Zakona
- stručna osposobljenost osobe odgovorne za obavljanje kolodvorske djelatnosti
- odgovarajuća površina za parkiranje vozila, u skladu s posebnim propisom, u vlasništvu ili najmu
- prostor i mehanizacija za pretovar tereta
- prostor za skladištenje tereta
- povezanost kolodvora s najmanje još jednom prometnom granom, osim cestovne i
- prostor za carinske, otpremničke i agencijske poslove.

(4) Teretni kolodvor obavlja poslove prihvata, utovara, istovara, pretovara, otpremanja, parkiranja i osiguranja teretnih vozila.

(5) Teretni kolodvor mora biti opremljen i osposobljen za prihvrat, otpremu i carinjenje svih vrsta tereta ili samo određenih vrsta tereta, što je obvezno naznačiti u rješenju kojim se odlučuje o izdavanju licencije iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Protiv rješenja kojim se odlučuje o izdavanju licencije iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(7) Izdane licencije iz stavka 1. ovoga članka izdavatelji upisuju u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika.

Objava Općih uvjeta obavljanja kolodvorskih djelatnosti

Članak 103.

(1) Usluge pružanja kolodvorskih usluga na autobusnim kolodvorima i teretnim kolodvorima moraju biti pod istim uvjetima dostupne svim korisnicima.

(2) Opći uvjeti obavljanja kolodvorskih djelatnosti moraju biti objavljeni na vidljivom mjestu i dostupni korisnicima.

(3) Autobusni ili teretni kolodvor dužan je dokument iz stavka 2. ovoga članka javno objaviti i na svojim mrežnim (web) stranicama ili na drugi odgovarajući način.

XIV. MJERE U SLUČAJU KRIZE NA PRIJEVOZnom TRŽIŠTU

Provedba mjera u slučaju krize na prijevoznom tržištu

Članak 104.

(1) U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na prijevoznom tržištu unutarnjeg ili međunarodnog prijevoza putnika i tereta Ministarstvo može Vladi Republike Hrvatske predložiti mjere za otklanjanje posljedica i suzbijanje te krize ili ozbiljnih poremećaja na prijevoznom tržištu.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka mogu biti organizacijske, tehnološke, tehničke, pravne, ekonomske i druge mjere, donesene u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima kojima se regulira djelatnost prijevoza u cestovnom prometu, kao i ostalim posebnim propisima Republike Hrvatske i Europske unije.

(3) Mjere iz stavka 1. ovoga članka moraju biti usklađene s odredbama Uredbe (EEZ) br. 3916/90.

Krizni odbor i njegove nadležnosti

Članak 105.

(1) U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na tržištu prijevoza tereta ili putnika u Republici Hrvatskoj zbog obavljanja prijevoza između država članica i/ili kabotaže, Vlada Republike Hrvatske može uputiti prijedlog Europskoj komisiji za usvajanje mjera za zaštitu domaćih prijevoznika te dostaviti informacije o mjerama koje namjerava poduzeti radi zaštite domaćih prijevoznika.

(2) Mjere koje donosi Vlada Republike Hrvatske radi zaštite domaćih prijevoznika mogu trajati najviše šest mjeseci, s mogućnošću jednokratnog produljenja za još šest mjeseci.

(3) Kriza, odnosno ozbiljni poremećaji iz stavka 1. ovoga članka znače pojavljivanje problema specifičnih za tržište prijevoznih usluga, koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak prijevozne ponude nad prijevoznom potražnjom, što podrazumijeva ozbiljniju prijetnju financijskoj stabilnosti i opstojnosti značajnijeg broja cestovnih prijevoznika, uz uvjet da kratkoročne i dugoročne prognoze ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja takvog stanja.

(4) Vlada Republike Hrvatske će u slučaju stanja iz stavka 1. ovoga članka osnovati Krizni odbor sastavljen od predstavnika Ministarstva, ministarstva nadležnog za rad, ministarstva nadležnog za gospodarstvo i od predstavnika strukovnih udruga prijevoznika. Krizni odbor, kojemu je na čelu predstavnik Ministarstva, predlaže Vladi Republike Hrvatske mjere za rješavanje krize na tržištu prijevoznih usluga.

(5) Krizni odbor surađuje s odgovarajućim tijelima drugih država članica.

(6) Nadležnost Kriznog odbora iz stavka 4. ovoga članka odgovarajuće se odnosi i na unutarnje tržište cestovnog prijevoza tereta i putnika.

XV. NADLEŽNOST MINISTARSTVA

Provedba propisa

Članak 106.

U provedbi propisa iz članka 2. ovoga Zakona i provedbi odredaba ovoga Zakona Ministarstvo obavlja sljedeće:

- poslove nacionalne kontaktne točke i razmjene podataka s drugim državama članicama (članak 18. Uredbe (EZ) br. 1071/2009)
- poslove iz članka 10. Uredbe (EZ) br. 1071/2009
- utvrđuje stanje na tržištu prijevoznih usluga i izrađuje razvojne planove u tome području
- izdaje licencije Zajednice i ovjerene vjerodostojne preslike licencija Zajednice, sukladno članku 4. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 i članku 4. Uredbe (EZ) br. 1073/2009
- ukida licencije Zajednice
- razmjenjuje s drugim državama dozvole za obavljanje prijevoza tereta
- izdaje dozvole za strane prijevoznike i dozvole za obavljanje kabotaže
- izdaje i ukida dozvole i druge upravne akte nadležnih tijela, sukladno Uredbi (EZ) br. 1072/2009, Uredbi (EZ) br. 1073/2009 i drugim propisima Europske unije
- izdaje potvrde za vozače, sukladno članku 5. Uredbe (EZ) br. 1072/2009
- izdaje knjige putnih listova za prijevoz putnika u cestovnom prometu
- obavlja poslove iz članaka 6. i 7. Uredbe (EZ) br. 1072/2009
- poduzima mjere iz članaka 12. i 13. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 i članaka 22. i 23. Uredbe (EZ) br. 1073/2009

- izdaje potvrde o prijavi međunarodnog prijevoza osoba za vlastite potrebe
- sastavlja izvješća o aktivnostima nadležnih tijela i dostavlja ih Komisiji, sukladno članku 26. Uredbe (EZ) br. 1071/2009, članku 17. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 i članku 28. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 i
- odlučuje o žalbama u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Vođenje Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika

Članak 107.

(1) Ministarstvo vodi Nacionalni registar cestovnih prijevoznika u elektroničkom obliku kao jedinstvenu nacionalnu evidenciju svih podataka vezanih za odredbe ovoga Zakona, odredbe uredbi Europske unije, odredbe međunarodnih konvencija i ugovora te drugih propisa kojima se regulira djelatnost cestovnog prijevoza putnika i tereta, a koji su od važnosti za nesmetano funkcioniranje prijevoznog tržišta.

(2) Ministarstvo će na svojim mrežnim (web) stranicama omogućiti pristup Nacionalnom registru cestovnih prijevoznika, u sadržaju sukladno posebnim propisima kojima se regulira zaštita osobnih podataka.

(3) Nacionalni registar cestovnih prijevoznika može sadržavati i sve druge podatke od važnosti za nesmetano i kvalitetno funkcioniranje prijevoznog tržišta prijevoza putnika i tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu.

(4) Sadržaj i način vođenja Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika pravilnikom propisuje ministar.

Provedba upravnog nadzora

Članak 108.

Ministarstvo obavlja upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i na temelju njega donesenih propisa.

XVI. INSPEKCIJSKI NADZOR I NADLEŽNOST CARINSKE UPRAVE

Članak 109.

(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona obavlja inspekcija cestovnog prometa Ministarstva, sukladno posebnom zakonu kojim se reguliraju ovlasti, način rada i odgovornosti inspekcije cestovnog prometa.

(2) Osim inspekcije cestovnog prometa inspekcijski nadzor nad pojedinim odredbama ovoga Zakona provode druga nadzorna tijela kojima je to ovim Zakonom dano u nadležnost.

(3) Carinska uprava na graničnom prijelazu, odnosno na drugom mjestu gdje se obavlja carinski nadzor provjerava imaju li domaći prijevoznik, prijevoznik Europske unije ili strani prijevoznik dozvolu i druge isprave propisane ovim Zakonom, drugim propisima i međunarodnim ugovorima te obavlja li prijevoznik prijevoz u skladu s tim dozvolama i ispravama.

(4) Ako Carinska uprava utvrdi da strani prijevoznik ili prijevoznik Europske unije nema u vozilu propisanu dozvolu te ostale potrebne isprave ili ako ih ne koristi na propisani način, zabranit će ulazak vozila toga prijevoznika u Republiku Hrvatsku, odnosno izlazak iz Republike Hrvatske, te o tome odmah izvijestiti inspekciju cestovnog prometa Ministarstva.

(5) Ako Carinska uprava utvrdi da domaći prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu i ostale potrebne isprave ili ako ih ne koristi na propisani način, zabranit će izlazak vozila iz Republike Hrvatske i o tome odmah izvijestiti inspekciju cestovnog prometa Ministarstva.

(6) Ako Carinska uprava utvrdi da pravna ili fizička osoba – obrtnik obavlja javni prijevoz tereta ili putnika bez licencije, naredit će iskrcavanje tereta u najbližem carinskom skladištu, o trošku te pravne ili fizičke osobe, odnosno zabraniti izlazak autobusa iz Republike Hrvatske i o tome odmah izvijestiti inspekciju cestovnog prometa Ministarstva.

(7) Carinska uprava privremeno će oduzeti stranom prijevozniku dozvolu za prijevoz, izdanu na temelju ovoga Zakona ili međunarodnog ugovora ili drugog propisa, ako posumnja u njezinu ispravnost, odnosno ako se prijevoznik ne pridržava uvjeta iz dozvole ili ako na bilo koji drugi način zloupotrebljava dozvolu.

(8) Privremeno oduzeta dozvola sa zapisnikom o njezinu privremenom oduzimanju dostavlja se inspekciji cestovnog prometa Ministarstva u roku od 24 sata od oduzimanja, zbog poduzimanja daljnjih zakonom propisanih mjera.

XVII. PREKRŠAJNE ODREDBE

Kategorizacija prekršaja

Članak 110.

(1) Prekršaji u smislu ovoga Zakona kategoriziraju se, temeljem odredbi Uredbe Komisije (EU) 2016/403, u kategorije lakih prekršaja pravnih i fizičkih osoba – vozača, teških prekršaja, vrlo teških prekršaja i najtežih prekršaja.

(2) Laki prekršaji iz stavka 1. ovoga članka kategoriziraju se u lake prekršaje pravnih osoba i fizičkih osoba – obrtnika te u lake prekršaje fizičkih osoba – vozača.

(3) Teški prekršaji iz stavka 1. ovoga članka kategoriziraju se u teške prekršaje pravnih osoba i fizičkih osoba – obrtnika te u teške prekršaje fizičkih osoba – vozača.

Laki prekršaji pravnih osoba i fizičkih osoba – obrtnika

Članak 111.

(1) Lakim prekršajem pravne osobe ili fizičke osobe – obrtnika smatra se:

– ako domaći prijevoznik danom dostave licencije započne obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta koji nisu navedeni u licenciji (članak 24. stavak 1.)

– ako domaći prijevoznik započne obavljati prijevoz vozilima za koja nema izvod iz licencije ili ako autotaksi prijevoznik započne obavljati autotaksi prijevoz vozilima koja nisu upisana u evidenciju iz članka 14. stavka 7. ovoga Zakona (članak 24. stavak 2.)

– ako domaći prijevoznik ne obavijesti izdavatelja licencije o svakoj promjeni podataka na temelju kojih je licencija izdana, u roku od osam dana od dana promjene (članak 25. stavak 1.)

– ako prijevoznik obavlja javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu suprotno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 19. ovoga Zakona (članak 32. stavak 4.)

– ako prijevoznik ne izda svakom putniku voznu kartu sukladno odredbama članka 36. stavka 1. ovoga Zakona (članak 36. stavak 4.)

– ako prijevoznik ne izvijesti bez odgode autobusni kolodvor, odnosno putnički terminal s kojeg započinje prijevoz po voznom redu u slučaju nemogućnosti održavanja polaska ili o zakašnjenju u polasku duljem od 15 minuta na županijskoj liniji, odnosno 30 minuta na međužupanijskoj liniji (članak 37. stavak 1.)

– ako prijevoznik o privremenom prekidu prijevoza iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona ne izvijesti javnost sredstvima javnog priopćavanja ili preko svoje mrežne (web) stranice odmah nakon nastanka okolnosti koje su taj prekid izazvale (članak 38. stavak 2.)

– ako prijevoznik o trajnoj obustavi prijevoza iz članka 39. stavka 1. ovoga Zakona na određenoj liniji ne izvijesti javnost putem medija ili vlastite mrežne (web) stranice (članak 39. stavak 5.)

– ako prijevoznici koji zajednički obavljaju prijevoz, isti prijevoz ne obavljaju sukladno odredbama ugovora o zajedničkom obavljanju prijevoza, odredbama ovoga Zakona te uvjetima iz dozvole (članak 40. stavak 8.)

– ako prijevoznik trajno obustavi međunarodni linijski prijevoz putnika prije nego što Ministarstvo donese rješenje o ukidanju dozvole (članak 67. stavak 2.)

– ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država članica suprotno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009 i Uredbe Komisije (EU) br. 361/2014 (članak 70. stavak 2.)

– ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje su stranke potpisnice INTERBUS ugovora suprotno odredbama toga ugovora (članak 70. stavak 3.)

– ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje nisu stranke potpisnice INTERBUS ugovora suprotno dvostranim (bilateralnim) ugovorima između država i suprotno odredbama ovoga Zakona (članak 70. stavak 4.)

– ako domaći prijevoznik ne popunjava putni list prilikom obavljanja povremenog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država članica kao kabotaže (članak 70. stavak 5.)

– ako pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru nema vlastitu mrežnu (web) stranicu ili ako na njoj nema prikaz svih važećih vozničkih redova i svih ostalih informacija relevantnih za pravodobno i potpuno informiranje putnika (članak 98. stavak 8.)

– ako pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru ne vodi očevidnik o dolascima i polascima autobusa u predviđenom radnom vremenu kolodvora (članak 101. stavak 1.)

– ako pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru ne izvijesti inspekciju cestovnog prometa Ministarstva o neobavljanju prijevoza na odobrenim linijama i o obavljanju prijevoza suprotno izdanim dozvolama te o svim ostalim nepravilnostima u obavljanju javnog linijskog prijevoza putnika, do desetog dana u tekućem mjesecu za protekli mjesec (članak 101. stavak 2.)

– ako pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom ili teretnom kolodvoru pruža kolodvorske usluge tako da iste usluge nisu dostupne svim korisnicima pod jednakim uvjetima (članak 103. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba – domaći prijevoznik, pravna osoba – prijevoznik Europske unije i pravna osoba – strani prijevoznik ili druga pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 7000,00 do 30.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 7000,00 do 30.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 7000,00 kuna.

Laki prekršaji fizičkih osoba – vozača

Članak 112.

(1) Lakim prekršajem fizičke osobe – vozača smatra se:

– ako vozač prilikom obavljanja prijevoza kod sebe nema ili na zahtjev osobe ovlaštene za nadzor ne pokaže važeću vozačku dozvolu s odgovarajuće upisanim kodom Europske unije (članak 12. stavak 6.)

– ako vozač koji ne dokaže stečenu stručnu osposobljenost kodom Europske unije prilikom obavljanja prijevoza kod sebe nema ili na zahtjev osobe ovlaštene za nadzor ne pokaže SSO o početnoj kvalifikaciji i SSO o periodičnoj izobrazbi (članak 12. stavak 7.)

– ako vozač u vozilu tijekom prijevoza nema potvrdu da vozilo zadovoljava posebne uvjete iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona (članak 13. stavak 5.)

– ako tijekom prijevoza vozač domaćeg prijevoznika u vozilu nema izvod iz licencije za unutarnji prijevoz ili ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za međunarodni prijevoz (članak 23. stavak 14.)

– ako tijekom prijevoza vozač autotaksi vozila u vozilu nema običnu presliku licencije za obavljanje autotaksi prijevoza (članak 23. stavak 15.)

– ako vozač autotaksi vozila prilikom obavljanja autotaksi prijevoza, odnosno tijekom vožnje u vozilu nema običnu presliku dozvole za autotaksi prijevoz (članak 47. stavak 18.)

– ako vozač prijevoznika u vozilu nema dokument iz kojeg je razvidno da je riječ o jednom od prijevoza iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona (članak 89. stavak 2.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se vozač motornog vozila novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1000,00 kuna.

Teški prekršaji pravnih osoba i fizičkih osoba – obrtnika

Članak 113.

(1) Teškim prekršajem pravnih osoba i fizičkih osoba – obrtnika smatra se:

– ako prijevoznik obavlja javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe vozilima koja ne zadovoljavaju posebne uvjete propisane ovim Zakonom i pravilnikom iz članka 13. stavka 7. ovoga Zakona (članak 13. stavak 6.)

– ako prijevoznik na zahtjev korisnika prijevoza ne učini Opće uvjete prijevoza dostupnima ili ako ih javno ne objavi na svojim mrežnim (web) stranicama ili na drugi odgovarajući način (članak 32. stavak 6.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika tako da ga obavlja bez odgovarajuće licencije (članak 44. stavak 1.)

- ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika neadekvatnim vozilom ili bez pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika (članak 44. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika bez popisa putnika koji se mora nalaziti u vozilu za vrijeme prijevoza (članak 44. stavak 3.)
- ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika a da se u vozilu ne nalazi preslika ugovora (članak 44. stavak 4.)
- ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika tako da prevozi putnike koji nisu upisani u popis putnika (članak 44. stavak 5.)
- ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika bez dozvole u slučaju obavljanja posebnog linijskog prijevoza putnika koji nisu navedeni u popisu putnika u mjesta i iz mjesta u kojima ne postoji organizirani javni linijski prijevoz putnika (članak 44. stavak 9.)
- ako prijevoznik obavlja *shuttle* prijevoz putnika tako da ga obavlja bez odgovarajuće licencije (članak 45. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja *shuttle* prijevoz putnika vozilima koja nemaju na vidljivom mjestu istaknutu oznaku vrste prijevoza, oznaku relacije na kojoj se prijevoz obavlja, cjenik i vrijeme polaska (članak 45. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja *shuttle* prijevoz putnika suprotno definiciji *shuttle* prijevoza iz Članak 4. stavka 1. točke 50. ovoga Zakona (članak 45. stavak 4.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika tako da ga obavlja bez odgovarajuće licencije (članak 46. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika neadekvatnim vozilom (članak 46. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika tako da isti sadrži ponovljene elemente linijskog i posebnog linijskog prijevoza i autotaksi prijevoza (članak 46. stavak 3.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika bez pisanog ugovora sklopljenog između naručitelja prijevoza i prijevoznika (članak 46. stavak 5.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika a da se u vozilu ne nalazi nalog za predmetnu vožnju ili drugi odgovarajući dokument ako je povremeni prijevoz putnika reguliran ugovorom kojim je obuhvaćeno više putovanja (članak 46. stavak 7.)
- ako prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz putnika tako da ukrca putnika i započne prijevoz na području jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba za koju nema dozvolu (članak 48. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz, a da u vozilu nema uključen taksimetar ako pruža uslugu putem taksimetra ili ako na vidljivom mjestu u vozilu nema istaknut cjenik (članak 48. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz, a da u vozilu nema uključenu elektroničku aplikaciju iz koje su putniku unaprijed vidljivi maksimalna cijena i planirana ruta putovanja ako pruža uslugu putem aplikacije (članak 48. stavak 4.)
- ako strani prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz putnika na teritoriju Republike Hrvatske suprotno odredbama međunarodnog ugovora (članak 49.)
- ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz tako da ga obavlja bez odgovarajuće licencije (članak 50. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz neadekvatnim vozilom (članak 50. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz suprotno voznom redu (članak 50. stavak 3.)
- ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz bez ugovora o mikroprijevozu potpisanog između naručitelja prijevoza i prijevoznika (članak 50. stavak 4.)
- ako prijevoznik tranzitni linijski prijevoz putnika preko teritorija Republike Hrvatske obavlja bez dozvole ili suprotno izdanoj dozvoli (članak 65. stavak 1.)
- ako prijevoznik u autobusu nema izvornik dozvole koji glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili nema izvornik dozvole i ugovor o podvozarstvu sklopljen između prijevoznika na kojeg glasi dozvola i prijevoznika koji obavlja prijevoz na temelju ugovora o podvozarstvu ovjeren kod javnog bilježnika prilikom obavljanja tranzitnog linijskog prijevoza putnika preko teritorija Republike Hrvatske (članak 65. stavak 2.)
- ako prijevoznik koji obavlja povremeni prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu nema u vozilu pravilno

popunjeni putni list (članak 72. stavak 1.)

– ako prijevoznik koristi strane dozvole za prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu tako da ih koristi za vozila za koja nema važeću ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice (članak 86. stavak 1.)

– ako prijevoznik koristi stranu dozvolu tako da se strana dozvola ne nalazi u vozilu za cijelo vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza tereta (članak 86. stavak 2.)

– ako prijevoznik koristi stranu dozvolu tako da nije pravilno popunio dozvolu, odnosno ako je mijenjao podatke unesene u dozvolu (članak 86. stavak 3.)

– ako prijevoznik koristi stranu dozvolu tako da je ne koristi u skladu s njezinom namjenom ili ako je ustupi drugom prijevozniku (članak 86. stavak 4.)

– ako prijevoznik i naručitelj prijevoza ne sklope pisani ugovor o prijevozu sukladno članku 97. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona (članak 97. stavak 6.)

– ako pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru ne objavi informacije o svim voznim redovima autobusa svih prijevoznika koji koriste autobusni kolodvor i ako o istom ne daje informacije i ako ne vrši prodaju voznih karata prijevoznika bez diskriminacije (članak 98. stavak 7.)

– ako djelatnost pružanja kolodvorskih usluga obavlja pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik koja nije registrirana za obavljanje te djelatnosti, koja nema u vlasništvu ili u zakupu objekt autobusnog kolodvora te koja nema licenciju za obavljanje te djelatnosti (članak 99. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba – domaći prijevoznik, pravna osoba – prijevoznik Europske unije i pravna osoba – strani prijevoznik ili druga pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 7000,00 do 15.000,00 kuna.

Teški prekršaji fizičkih osoba – vozača

Članak 114.

(1) Teškim prekršajem fizičke osobe – vozača smatra se:

– ako vozač u vozilu nema ili ako osobi ovlaštenoj za nadzor ne pokaže suglasnost izdavatelja dozvole za obavljanje podvozarstva (članak 42. stavak 3.)

– ako vozač prijevoznika u javnom linijskom prijevozu putnika postupi tako da ne prihvati i ne preveze svaku osobu uz prihvrat prtljage sukladno odredbama Općih uvjeta prijevoza ili ako ne poštuje vozni red i ostale uvjete iz dozvole, odnosno ugovora o prijevozu ili ako koristi mjesta za zaustavljanje koja nisu predviđena voznim redom ili ako ukrcava ili iskrcava putnike izvan autobusnih kolodvora, putničkih terminala ili autobusnih stajališta koji su određeni voznim redom ili ako osobi ovlaštenoj za nadzor ne pokaže izvod iz licencije za obavljanje unutarnjeg prijevoza ili ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za međunarodni prijevoz kao javnu uslugu ili ako u vozilu nema ispravno popunjeni putni radni list u županijskom i međužupanijskom javnom linijskom i posebnom linijskom prijevozu i mikroprijevozu ili ako u vozilu nema primjerak ugovora o podvozarstvu ili ako u vozilu nema primjerak dozvole, ovjerenog voznog reda ili drugog dokumenta na temelju kojeg se obavlja prijevoz putnika u običnoj preslici ili ako nema u vozilu dokaz kojim se dokazuje radni status vozača kod prijevoznika koji obavlja prijevoz ili ako nema u vozilu potvrdu za vozače iz trećih država ako je obveznik njezina posjedovanja (članak 43. stavak 1.)

– ako vozač prijevoznika obavlja *shuttle* prijevoz putnika ako u vozilu za vrijeme obavljanja *shuttle* prijevoza nema presliku ugovora i cjenik i dokumente iz članka 43. stavka 1. podstavaka 6. i 10. ovoga Zakona (članak 45. stavak 3.)

– ako vozač prijevoznika obavlja povremeni prijevoz putnika a da u vozilu nema presliku ugovora o prijevozu i ispravno popunjeni putni list i dokumente iz članka 43. stavka 1. podstavaka 6. i 10. ovoga Zakona (članak 46. stavak 6.)

– ako vozač prijevoznika u vozilu nema ili u slučaju kontrole osobi ovlaštenoj za nadzor ne dokaže ispunjavanje uvjeta kojima se dopušta korištenje unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta, odnosno ako nema

ugovor o najmu ili ovjerenu presliku ugovora o najmu u kojem su, među ostalim, navedeni podaci o najmodavcu i najmoprincipu, datum sklapanja ugovora, trajanje ugovora te podaci o vozilu ili kada vozač nije najmoprincip, ako se u vozilu ne nalazi ugovor o radu ili ovjerena preslika ugovora o radu u kojem su navedeni podaci o najmoprincipu i vozaču, datum sklapanja ugovora o radu, rok trajanja ugovora o radu ili posljednji obračunski platni listić ili obrazac prijave vozača na zdravstveno i mirovinsko osiguranje (članak 78. stavak 3.)

– ako vozač prijevoznika u slučaju kontrole osobi ovlaštenoj za nadzor ne pokaže teretni list (članak 79. stavak 2.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se vozač motornog vozila novčanom kaznom u iznosu od 1000,00 do 2000,00 kuna.

Vrlo teški prekršaji

Članak 115.

(1) Vrlo teškim prekršajem smatra se:

– ako centri za osposobljavanje vozača i ispitni centri obavljaju povjerene im poslove suprotno izdanom rješenju, ovome Zakonu i podzakonskim propisima (članak 11. stavak 8.)

– ako prijevoznik nije stručno osposobljen, odnosno ako nema zaposlenog stručno osposobljenog upravitelja prijevoza ili ako nema sklopljen ugovor o obavljanju poslova upravitelja prijevoza s fizičkom osobom koja je stručno osposobljena, odnosno pravnom osobom koja ima zaposlenog stručno osposobljenog upravitelja prijevoza (članak 20. stavak 1.)

– ako prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu ne pruža svoje prijevozne usluge svim korisnicima prijevoza bez diskriminacije i pod jednakim uvjetima ili ako ne donese i ne primjenjuje cjenik prijevoznih usluga i ako putnicima ne izdaje vozne karte sukladno cjeniku ili ako obavlja javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu suprotno odredbama ovoga Zakona, potpisanim ugovorima o javnoj usluzi, važećim voznim redovima, važećim dozvolama, važećim cjenicima te Općim uvjetima prijevoza ili ako za vrijeme prijevoza u vozilu nema primjerak dozvole i voznog reda ili drugog odgovarajućeg dokumenta kojim se dokazuje pravo obavljanja prijevoza (ugovor, izvadak iz ugovora i sl.) i po kojima se prijevoz obavlja ili ako za vrijeme prijevoza u vozilu nema ostalu dokumentaciju propisanu odredbama ovoga Zakona ili ako se ne brine za red, sigurnost i redovitost obavljanja prijevoza ili ako javno, a najmanje na svojim mrežnim (web) stranicama ili na drugi odgovarajući način, ne objavi početak, izmjenu ili prestanak obavljanja prijevoza po određenom voznom redu, liniji odnosno dozvoli (članak 34.)

– ako prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika u županijskom prijevozu ili međuzupanijskom prijevozu jednim vozilom održava prijevoz temeljem više od jedne dozvole, odnosno voznog reda, osim u uvjetima kada to dozvoljava razina prijevozne potražnje sukladno odredbama članka 41. stavka 3. ovoga Zakona (članak 41. stavak 2.)

– ako prijevoznik obavlja djelatnost iznajmljivanja vozila s vozačem kao poseban oblik prijevoza bez odgovarajuće licencijske ili protivno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 16. ovoga Zakona ili ako vozači ne zadovoljavaju uvjete propisane pravilnikom iz članka 33. stavka 9. ovoga Zakona (članak 51. stavak 4.)

– ako prijevoznik obavlja djelatnost iznajmljivanja vozila s vozačem bez odgovarajuće licencijske (članak 51. stavak 5.)

– ako prijevoznik obavlja javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu suprotno izdanoj dozvoli i njezinim sastavnim dijelovima (itineraru, cjeniku i voznom redu), bez dozvole ili drugim vozilom osim autobusima (članak 62. stavak 3.)

– ako prijevoznik obavlja međunarodni linijski prijevoz putnika na području država članica bez dozvole Zajednice ili suprotno toj dozvoli (članak 63. stavak 3.)

– ako prijevoznik obavlja javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu u treće države bez dozvole ili suprotno izdanoj dozvoli i njezinim sastavnim dijelovima (itineraru, cjeniku i voznom redu) (članak 64. stavak 1.)

– ako domaći prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između država članica kao kabotažu, a ne popunjava putni list (članak 68. stavak 2.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika između Republike Hrvatske i trećih država bez

pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika ili bez dozvole ili drugim vozilima osim autobusima (članak 69. stavak 1.)

– ako prijevoznik obavlja javni prijevoz tereta bez ugovora o prijevozu, suprotno ugovoru o prijevozu ili suprotno odredbama ovoga Zakona (članak 75.)

– ako strani prijevoznik obavlja prijevoz tereta u Republiku Hrvatsku ili iz nje bez dozvole (članak 87. stavak 1.)

– ako strani prijevoznik za cijelo vrijeme trajanja vožnje na teritoriju Republike Hrvatske u vozilu nema pravilno popunjenu dozvolu za prijevoz tereta (članak 87. stavak 5.)

– ako strani prijevoznik obavlja kabotažu na teritoriju Republike Hrvatske bez posebne dozvole (članak 90. stavak 1.)

– ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe vozilima koja nisu u vlasništvu pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe ili koja nisu uzeta u zakup (članak 93. stavak 1.)

– ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe, a da se dokaz o raspoloživosti vozila za takav prijevoz ne nalazi u vozilu (članak 93. stavak 2.)

– ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe tako da vozilom ne upravlja osoba zaposlena kod pravne ili fizičke osobe ili sama fizička osoba – obrtnik (članak 93. stavak 3.)

– ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe tako da se u vozilu ne nalazi dokaz da je osoba koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe zaposlena kod pravne ili fizičke osobe ili je sama fizička osoba (članak 93. stavak 4.)

– ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe tako da vozila kojima se obavlja prijevoz za vlastite potrebe nisu označena i opremljena sukladno propisu iz članka 13. stavka 7. ovoga Zakona (članak 93. stavak 5.)

– ako prijevoznik nije prijavio obavljanje prijevoza za vlastite potrebe uredu državne uprave u županiji ili upravnom tijelu Grada Zagreba nadležnom za poslove prometa (članak 93. stavak 6.)

– ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe prije izdavanja Prijave prijevoza za vlastite potrebe (članak 93. stavak 8.)

– ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe tako da se izvod Prijave prijevoza za vlastite potrebe ne nalazi u vozilu (članak 93. stavak 11.)

– ako prijevoznik obavlja međunarodni prijevoz osoba za vlastite potrebe tako da ne pribavi potvrdu o prijavi prijevoza za vlastite potrebe (članak 94. stavak 1.)

– ako prijevoznik obavlja prijevoz osoba za vlastite potrebe tako da se potvrda o prijavi prijevoza za vlastite potrebe za vrijeme prijevoza ne nalazi u vozilu (članak 94. stavak 3.)

– ako prijevoznik koji obavlja prijevoz putnika za vlastite potrebe u unutarnjem cestovnom prometu u vozilu nema dokaz da obavlja prijevoz za vlastite potrebe (članak 94. stavak 6.)

– ako prijevoznik obavlja prijevoz tereta za vlastite potrebe suprotno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 43. ovoga Zakona ili bez ispunjenih dodatnih uvjeta za obavljanje prijevoza tereta za vlastite potrebe (članak 95. stavak 1.)

– ako prijevoznik obavlja prijevoz tereta za vlastite potrebe tako da u vozilu tijekom obavljanja prijevoza nema dokaz da obavlja prijevoz za vlastite potrebe (članak 95. stavak 2.)

– ako domaći prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe u unutarnjem ili međunarodnom cestovnom prometu teretnim vozilima najveće dopuštene mase iznad 12 tona (članak 95. stavak 3.)

– ako prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika na županijskim, međužupanijskim i međunarodnim linijama u mjestu u kojem postoji autobusni kolodvor ne koristi taj autobusni kolodvor (članak 100. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba – domaći prijevoznik, pravna osoba – prijevoznik Europske unije i pravna osoba – strani prijevoznik ili druga pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 do 70.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 do 70.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 25.000,00 kuna.

Najteži prekršaji

Članak 116.

(1) Najtežim prekršajem smatra se:

- ako domaći prijevoznik ili prijevoznik Europske unije dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nije stručno osposobljen (članak 5. stavak 5.)
 - ako domaći prijevoznik ili prijevoznik Europske unije dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nema pravo upravljati tim vozilom s obzirom na životnu dob (članak 8. stavak 6.)
 - ako pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem cestovnom prometu bez licencije ili ako nije upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza (članak 14. stavak 1.)
 - ako autotaksi prijevoznik ne vodi evidenciju vozila kojima obavlja autotaksi prijevoz (članak 14. stavak 7.)
 - ako autotaksi prijevoznik na zahtjev inspektora cestovnog prometa ili druge osobe ovlaštene za nadzor ne da evidenciju vozila kojima obavlja autotaksi prijevoz na uvid (članak 14. stavak 9.)
 - ako autotaksi prijevoznik ne prijavi izdavatelju licencije promjene u evidenciji u roku od osam dana od dana nastanka promjene (članak 14. stavak 10.)
 - ako prijevoznik obavlja djelatnost temeljem izdane licencije za vrijeme trajanja mjere o privremenoj zabrani obavljanja djelatnosti (članak 26. stavak 6.)
 - ako prijevoznik danom pravomoćnosti i izvršnosti rješenja o trajnom ukidanju licencije ne obustavi obavljanje djelatnosti za koju je licencija izdana (članak 27. stavak 5.)
 - ako pravna ili fizička osoba – obrtnik obavlja djelatnost međunarodnog javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta bez licencije Zajednice (članak 28. stavak 1.)
 - ako prijevoznik povjeri obavljanje prijevoza vozaču iz trećih država kojemu nije izdana potvrda za vozače iz članka 5. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 (članak 30. stavak 4.)
 - ako pravna ili fizička osoba – obrtnik ili druga fizička osoba obavlja autotaksi prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu bez licencije ili dozvole ili suprotno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona (članak 47. stavak 1.)
 - ako strani prijevoznik obavlja prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu naizmjeničnim vožnjama bez dozvole (članak 71. stavak 1.)
 - ako domaći prijevoznik, strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije obavljaju izvanredni prijevoz tereta u cestovnom prometu bez dozvole za izvanredni prijevoz (članak 77. stavak 2.)
 - ako domaći prijevoznik, strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije obavljaju izvanredni prijevoz tereta tako da se dozvola tijekom prijevoza ne nalazi u vozilu ili ako dozvola nije pravilno popunjena (članak 77. stavak 3.)
 - ako prijevoznik Europske unije obavlja kabotažu u prijevozu putnika na području Republike Hrvatske suprotno Uredbi (EZ) br. 1073/2009 (članak 91.)
 - ako prijevoznik Europske unije obavlja kabotažu u prijevozu tereta na području Republike Hrvatske suprotno Uredbi (EZ) br. 1072/2009 (članak 92.)
 - ako pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik obavlja agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu bez licencije ili ako nije registriran za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu (članak 96. stavak 2.)
 - ako pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik obavlja djelatnost pružanja kolodvorskih usluga na teretnim kolodvorima bez licencije (članak 102. stavak 1.).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba – domaći prijevoznik, pravna osoba – prijevoznik Europske unije i pravna osoba – strani prijevoznik ili druga pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 35.000,00 do 100.000,00 kuna.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 35.000,00 do 100.000,00 kuna.
- (4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 35.000,00 kuna.

XVIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Donošenje podzakonskih propisa

Članak 117.

(1) Ministar će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike iz članka 10. stavka 5., članka 13. stavka 7., članka 14. stavka 12., članka 22. stavka 9., članka 33. stavka 9., članka 35. stavka 4., članka 46. stavka 9., članka 82. stavka 7., članka 99. stavka 10. i članka 107. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu pravilnika iz stavka 1. ovoga članka ostaju na snazi pravilnici doneseni na temelju Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 82/13.), i to:

- Pravilnik o posebnim uvjetima za vozila kojima se obavlja javni cestovni prijevoz i prijevoz za vlastite potrebe (»Narodne novine«, br. 120/05. i 102/07.)
- Pravilnik o ispitu o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza (»Narodne novine«, br. 73/14.)
- Pravilnik o određivanju daljina i najmanjeg voznog vremena (»Narodne novine«, br. 20/14.)
- Pravilnik za izvješćivanje o raspodjeli i iskorištenosti stranih dozvola (»Narodne novine«, br. 20/14.)
- Pravilnik o visini naknade za stranu dozvolu i visini naknade za trošak postupka raspodjele strane dozvole (»Narodne novine«, br. 20/14.)
- Pravilnik o registru prijevoznika i evidenciji posrednika u cestovnom prijevozu (»Narodne novine«, br. 56/14.)
- Pravilnik o kategorizaciji autobusnih kolodvora (»Narodne novine«, br. 52/14.)
- Pravilnik o početnoj i periodičkoj izobrazbi vozača (»Narodne novine«, br. 31/14.)
- Pravilnik o licencijama u djelatnosti cestovnog prometa (»Narodne novine«, br. 25/14.)
- Pravilnik o načinu vođenja očevidnika o polascima i dolascima autobusa (»Narodne novine«, br. 20/14.)
- Pravilnik o raspodjeli dozvola za međunarodni prijevoz tereta (»Narodne novine«, br. 122/13.) i
- Pravilnik o dozvolama za obavljanje linijskog prijevoza putnika (»Narodne novine«, br. 114/15.).

Rokovi za usklađivanje sa Zakonom

Članak 118.

(1) Jedinice lokalne samouprave na čijem području će se organizirati i provoditi komunalni prijevoz putnika s prijevoznicima će sklopiti ugovor o komunalnom prijevozu putnika sukladno odredbama članka 33. stavka 1. ovoga Zakona i sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1370/2007, najkasnije u roku do 30. studenoga 2019.

(2) Do dana sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka ostaju na snazi ugovori kojima se regulira lokalni prijevoz putnika na području jedinica lokalne samouprave.

(3) Županije će sklopiti ugovore o javnoj usluzi za obavljanje županijskog linijskog prijevoza putnika sukladno odredbama članka 33. stavaka 2. i 7. ovoga Zakona i sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1370/2007 najkasnije u roku do 30. studenoga 2019., osim kada je županijski linijski prijevoz putnika reguliran ugovorom o integriranom prijevozu putnika.

(4) Do dana sklapanja ugovora o javnoj usluzi iz stavka 3. ovoga članka, odnosno do dana stupanja na snagu ugovora o integriranom prijevozu putnika ostaju na snazi i primjenjuju se dozvole za obavljanje županijskog linijskog prijevoza putnika izdane po prijašnjim propisima ili koncesijski ugovori po kojima se obavlja županijski linijski prijevoz, a važeći do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) S danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti odluke jedinica lokalne samouprave o autotaksi prijevozu koje su donesene sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 82/13.).

(6) Licencije i dozvole za obavljanje bilo kojeg oblika prijevoza putnika ili tereta izdane sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 82/13.) vrijede do njihova isteka, osim licencija za obavljanje autotaksi prijevoza koje se produžuju na rok od dodatnih pet godina nakon njihova isteka.

(7) Vozači vozila B kategorije koji obavljaju autotaksi prijevoz putnika i iznajmljivanje vozila s vozačem na dan stupanja na snagu ovoga Zakona i imaju početnu kvalifikaciju stečenu prema Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 82/13.) zadržavaju je i ona se smatra početnom kvalifikacijom za vozače za koje je potrebna vozačka dozvola B kategorije prema ovome Zakonu.

(8) Stručni kadrovi iz članka 11. stavka 2. točke b. koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju poslove

edukacije u centrima za osposobljavanje vozača dužni su svoje kvalifikacije uskladiti s odredbama ovoga Zakona najduže u roku od jedne godine od dana njegova stupanja na snagu.

(9) Pravne osobe i fizičke osobe – obrtnici koji obavljaju prijevoz za vlastite potrebe dužni su se uskladiti s odredbama ovoga Zakona najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja ovoga Zakona na snagu.

(10) Pravne osobe i fizičke osobe – obrtnici koji obavljaju agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu dužni su se uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja ovoga Zakona na snagu.

(11) Pravne osobe i fizičke osobe – obrtnici koji nisu navedeni u stavcima od 1. do 10. ovoga članka dužni su uskladiti svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona u roku od najviše jedne godine od dana stupanja Zakona na snagu.

(12) U sklopu obavljanja prijevoza po dozvolama Zajednice iz članka 63. stavka 1. ovoga Zakona, a koje vrijede na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, domaćim prijevoznicima dopušteno je obavljati unutarnji prijevoz putnika između polazišta i odredišta u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da privitak dozvole Zajednice čine cjenik, vozni red i itinerar koji su ovjereni od strane Ministarstva na dan izdavanja dozvole.

(13) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 33. stavka 9. ovoga članka ili do sklapanja ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi temeljem Uredbe (EZ) br. 1370/2007 ili do sklapanja ugovora o integriranom javnom prijevozu putnika, županijski prijevoz putnika nastavlja se obavljati isključivo temeljem dozvola za županijski linijski prijevoz koje su bile važeće na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ili na temelju koncesijskog ugovora koji je bio važeći na dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

(14) Osobe koje su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona započele s prekvalifikacijom u sustavu obrazovanja odraslih za zanimanje »vozač motornih vozila«, završnim ispitom na kraju prekvalifikacije steći će početnu kvalifikaciju iz članka 7. ovoga Zakona te im se svjedodžba o završnom ispitu priznaje kao SSO o početnoj kvalifikaciji.

Završetak započelih postupaka

Članak 119.

Postupci vezani za obavljanje djelatnosti prijevoza putnika i tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu, agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu, pružanja kolodvorskih usluga na autobusnim i teretnim kolodvorima te obavljanja prijevoza za vlastite potrebe, koji su započeti, a nisu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 82/13.).

Stupanje na snagu Zakona

Članak 120.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 82/13.).

Članak 121.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 022-03/18-01/52

Zagreb, 27. travnja 2018.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Gordan Jandroković, v. r.